

СРПСКА АКАДЕМИЈА НАУКА

СПОМЕНИК

ХСІХ

ОДЕЉЕЊЕ ДРУШТВЕНИХ НАУКА

НОВА СЕРИЈА

1

БЕОГРАД

1950

Д-р МИЛЕНКО С. ФИЛИПОВИЋ

СТАРИ СРПСКИ ЗАПИСИ И НАТПИСИ ИЗ СЕВЕРОИСТОЧНЕ БОСНЕ

Ради прикупљања различите историске и етнолошке грађе обишао сам, у току 1937 и 1938, знатан број места, све манастире српске и око педесет цркава у североисточној Босни. Ти су крајеви у нас уопште слабо проучавани и они су крили многе драгоцене српске ствари, о којима се није ништа или се је знало врло мало. Једну врсту тих старина претстављају стари српски записи и натписи, којих сам нашао у приличном броју, а међу којима их има и таквих који су од ширег интереса и таквих који се тичу догађаја и личности из других области. Међу њима је на пр. и једини за сада познати сатеренски и савремени писани подatak о буни дервентског попа Јовице 1834 године.

Намера ми је била да ову збирку објавим тек пошто она буде потпуна, тј. пошто обиђем све цркве и поједина важнија места у североисточној Босни у којима још нисам био. Нажалост, на такво употпуњавање ове збирке више се не може ни мислiti. Јер, тешка страдања која су задесила српски народ и многе цркве 1941 године имала су као последицу и то да су уништене многе српске цркве и њихови инвентари. Због тога сам се решио да објавим ову своју збирку записа и натписа онакву каква је, тј. и не чекајући да се она употпуни. На то сам се решио утолико пре што су и многи оригинални тих записа упропаштени (на пр. сви записи у Брчком, Зовику и др.).

Неки записи и натписи из ове области су већ објављени. То су разни натписи са стећака и неколики записи из цркава и црквених књига, који су унети у збирку пок. Љубе Стојановића. Такви записи и натписи нису уношени у ову збирку, сем оних случајева када се је радио о друкчијем читању и некој исправци или допуни.

У разрешавању скраћеница и у реконструисању оштећених записа и нејасних места ја сам, где је то било могућно, поступао на код нас уобичајени начин. У напоменама о томе где се налазе записи, ја сам, кад се је радио о књигама, наводио тачно наслов, место и годину издања књиге, где је год то могло да се утврди, сматрајући да ће и ти подаци бити од знатне користи за нашу културну историју.

1580

1. — *Лѣто зпи.¹⁾*

Натписи на певници у цркви Ломници. — Код Љ. Стојановића, Стари српски записи и натписи, само регистрован, под бр. 753.

1587.

2. — *Ги с(в)ты и в(о)ж(е)ставны храмъ попатоса попъ Иаковъ рѡд(шмь) ѿ плѣмене Мариинъ въ сп(а)сеніе сеѧк и родителю в лѣто зсе.*

¹⁾ Пошто штампарија нема знака којим се обележавају хиљадице, бројеви су слагани без тога знака. Из истог узрока су и нека слова без дијакритичних знакова.

Натпис на довратнику у цркви манастира Озрена. Текст тог натписа, а нарочито његона година (пошто с има бројну вредност 200, а с значи 90), био је предмет живог научног расправљања. Код Љ. Стојановића, бр. 793, није сасвим тачан препис.

1608

3. — *† Ізволнѣньиъ ѿца и поспѣшишнѣиъ сина и сѣ(е)таго духа пнса се саи вожеставни храмъ с(в)таго і великаго мѣщаника Георгіе [= 10] лет зреї I ви настојатель записи єр[о]мана и гименъ Проходъ и съ василь братија манастирці. I ви на помоћи Евтанъ з*

писание. Б(о)г да прості! Ймін! Писа и до върш многогрешни Йованинъ, Иован і Никола и Георгіе 8... И ако съг҃ешисмо штогоде, молим ви се свѣтъ, братица наше, немоните ни клети, ера сно віле 8 много страхова ѿ Тврдака и ѿ софте и ѿ много зла ине...

Натпис изнад врата, у нартексу, цркве Ломнице. На крају су могла бити само још два слова. Натпис је објављен и код Ј. Стојановића, бр. 10102, по препису д-ра Ристе Јеремића.

око 1608

4. — Прѣ смртенномъ [с]тарцѣ [Иако]кую і вратамъ њго писа многогрешни рабъ Христъ ѿ Лагггин.

Запис, потпис чувеног српског уметника Лонгина, на иконостасу цркве Ломнице.

1609

5. — † Саврьши се сїй с(в)ѣтъ в(о)ж(е)ст[а]-вины храмъ с(в)ѣт(а)го архієрея Х(ри)с(то)ва Нико-ли прѣкровом и с(в)ѣтъми вѣразъмѣ зреј, троуг-домъ и настоаніем ѡца и гвмена кур Іѡ[а]кум[а] съ вратами: д(8)ховника Христофора, Іѡсѣфа ѹер[о]номонаха, Силивѣстра ѹер[о]номонаха, Исаија ѹер[о]номонаха, Генадіја ѹер[о]номонаха, Дамаскуна ѹер[о]номонаха, Рѣвиле ѹер[о]номонаха, Фимодеа ѹер[о]номонаха, дїаконъ и старцы с[в]ѣт[а]го мѣс...

Натпис у цркви манастира Озрена. При крају уситијен и збијен, недовршен. — Код Ј. Стојановића, бр. 984, са доста погрешака.

1609 (?)

6. — Помені, Г(оспод)и, прѣзвитера Страхињу.

Натпис на зиду у апсиди цркве манастира Озрена, у ствари уметнички потпис познатог црквеног сликара попа Страхиње. Пошто је сликање довршено 1609, вероватно је и овај натпис из те године. (Код Ј. Стојановића, под бр. 985).

1693

7. — Да се з[на]: приде вл(а)д(и)ка Виса-рионъ ва лѣтко зса.

Запис на зиду лево од улаза у наос цркве Ломнице. Последње слово је написано тако рђаво да би се могло читати и као л (=30) те би онда година била 1722, али је Висарион био дабробосански митрополит 1692 — 1708, па друга могућност датирања отпада. — Запис је објављен и код Ј. Стојановића, под бр. 6003 и 7207, али је овде тачније преписан.

око 1700

8. — Сиѣ летоурићи ѿгоуман Димитрије попоу грѡ[ша]...

9. — Сиѣ летоурићи ѿгиуми ѿ мана-стира Попър[а]чје ѿгоуменъ...

Записи у Литургијама Бож. Вуковића (Млещи 1519), сада у цркви у Бијелој. Манастир Папраћа страдао је крајем 17 века и тада се је и народ из околине делом отселио у Бос. Посавину. Претпостављам да је тада и на тај начин и ова књига доспела у село Жабаре, одакле је после пренета у Бијелу.

1704

10. — Михо Тешадоревић манастира све-тога Арханђела.

Запис на каменом доворатнику улазних врата цркве Ломнице. — Пошто је година писана арапским бројкама и обизром на име „Михо“, писац је врло вероватно из Приморја, можда из манастира Св. Арханђела на Крки.

1705

11. — Лета зсѣ зрејши попу Ђевргије манастира Ловниџија храмъ с(в)ѣтога велико-м(ч)еника Христоја Георгија и попова.

Запис на зиду лево од улаза у наос цркве Ломнице. — Објављен и у збирци Ј. Стојановића, под бр. 7342, али је овде тачније. Други део записа, који је гласио: Да се зна каде отвори црквѣ грешни среи... лѣта зсѣ, више не постоји.

1709

12. — Да се зна каде приходи зде Меле-тије и ђарха Басни ви[и] [ар]хиђакон вл(а)д(и)ке Бисариона лѣ[т]а зсѣ.

Запис на зиду лево од улаза у наос цркве Ломнице. — Објављен и у збирци Ј. Стојановића, бр. 7420, али година није потпуно прочитана него само зсѣ.. Има разлика и у читању.

1710

13. — ...Алекса Ти...чекић 1710.

Запис на зиду између нартекса и наоса цркве Ломнице.

1720

14. — Лѣта зсѣ пис а) Милатинъ звоком Градашчица ба[ш]ији и подрѹжи 8 манастиръ 8 Тијана, 8 цркви, за својо дѹши. То пис(а) пред владикомъ и пред кметови: да не има нико ѿништи ѿ цркви, да мѣ није просто. И то пис(а) ѿка дѹховника Рѣвиле мес(е)џа (с)еп-тембра д. дана.

Запис на Празничном мијеју (рукопис) у цркви у Зовику.

око 1720

15.—(Недостају око четири речка из почетка. Из даљег текста разабије се толико да неко лице поклања имење манастиру Ђелијама.) ... ъзр[о].. њго... [к]зб[о]... и лика[д]... све што је с тапишем држаш ѿц[о] Јевчић[о] [и] материни. Павни и Ружица ѿц[о] Депоју и матери Георгији и сеји да има вечни помен. То писане су на Баздниже частнаго крста и тв биаше Марија и бака Димитра. И рекосмо да имају дајмо на сваке године по једну ракију. И паки сведоци више како ѿц[о] града и ... раке Равни Симо... ъзр[о] и [з] села Бранговића. Месец се[птемврија] до у Ђелије.

Запис на Празничном мијеју (рукопис) у цркви у Зовику.

око 1721

16. — Јаси, Јоване пр(о)р(о)че и пр(е)д-
т(е)ре крст(ите)љу Х(ристо)ву, пом(н)љи гра-
шнаг љуји Јовану... дјака.

Запис у Празничном мијеју (рукопис), на месту са службом празнику св. Јована Крститеља, у цркви у Зовику.

око 1722

17. — Писа Киро.

Запис на зиду у првом травеју цркве Ломнице.

17 а. — Писа Киро поч. Јаке сину из
Лудијера на светое Преображение.

Запис на зиду у наосу цркве Ломнице.

1722

18. — Нека се зна кад се престави Ђиро
Тројчанин је Евр(ч) је попа Георгија... в л-
то заса [а од рожђења] Х(ристо)ва аука.
Писа Ристо Поповић.

Запис на зиду у апсиди цркве Ломнице. — Објављен и у збирци Љ. Стојановића, под бр. 7540. Не узимајући у обзир друге разлике у читању, Захарије Поповић је место „Ђиро“ читаб „Вилотије.“

око 1723

19. — Јај г(лаго)лема фалтију [иј славјан-]
ском језику. Писац је Марка Ђака, сина Паша-
лина, звомаго Николе. И копи је је попа Ге-
оргија за је фор(нат)а. Зијано [бјди]. Подписа

поп Крста Филиповић при држави римскога
цезара непобедима мона[рха] и краља Лешполджа-
вић, при митрополиту Бијентију престала (?)
том власадржава више већи Москов с Твр-
чином. Ка лету... [од ст]ворења м(есе)ца
генђара 16 је; је Мор[о]вић!

Запис на једном веома оштећеном Псалтиру
у цркви у Зовику.

око 1722—1730

20. — Василије Коциревац је грешној рјкоју
пишијем васаком свештеник је који се овде
шврши: помените нас Христу ради на с(в)е-
тима тайнама. И Г(е)тве писане гл(о)д-
ети: Прашан дрвг је дрвг сагрешени и моли
се дрвг за дрвга, простије и недан [дрвгога].
Закон је што шврди писати, али виђе је је је
старника, те и је сагреши. Још слава, слава!

Запис, врло лепим рукописом, око једног
крста на зиду у апсиди цркве Ломнице. Запис
је објављен и у збирци Љ. Стојановића, под
бр. 9742, као запис из 18 века и с малим раз-
ликама у читању. Ставио сам га у доба 1722—
1730, јер је Василије савремен са Ристом Поп-
овићем из тог времена.

21. — Василије Коциревац — Писа Ристо.

Запис на зиду у ђаконијону цркве Ломнице.

22. — Тијерђије Тр(е)б(и)нац. Василије Ко-
циревац. Јанасије Тројчан[ин]. Писа Ристо
Поповић је цркви Ломници, храм је с(в)етаго
Х(ристо)в[а] Георг[ија].

Потписи на стубу између царских двери
и јужних врата за олтар у цркви Ломници.

Још на неколико места имају кратки пот-
писи Ристе Поповића, без датума.

1722

23. — Џија книга Свето[ијх] [поп]а кур
Николаја. Писа м(есе)ца мар[та] је дан ва лето
з и с. Тада пеше ствденј и ва то време
веше мећа Црногорја тврска и каврска и веше
патријарх српски кур Максим и вл(а)д(и)ка
Босни Меленти. И писа је Рачи блије рече
Дрине.

Запис на Божидареву Октоију (Млеци 1537)
у цркви Ломници. Запис је објављен и у
збирци Љ. Стојановића, под бр. 7581, а по
препису Зах. Поповића, који га је преписао
доста добро. Љ. Стојановић са је датирао са
1713—1725. Пошто је село Црногора било на
граници тек од 1712. година у запису је тачна,
тј. 7200. односно 1722.

1723

24. — засла Ристо.

Запис на сев. зиду у нартексу цркве Ломнице.

Између 1723—1738

25. — Гia книга глаголеми фалтиръ све-
ченопротоиереха Марка Пашалића из вароши
Броца под властину блаженчишега Госпоуди-
на наше(га) влад[и]ке Доксогића ваљевскаго ва-
источнег страни.

Запис у веома оштећеном Псалтиру у цркви у Зовику. — Доситеј Николић био је епи-
скоп ваљевско ужицки 1714—1738. Марко Па-
шалић је 1723 био још јак (в. бр. 19).

око 1723

26. — Мелентије, милостию Е(ог)а м[и]т-
[рополитъ] давров(о)сн(ск)и Писа Ристо.

Запис на зиду у апсиди цркве Ломнице. У
збирци Љ. Стојановића, бр. 7796, датиран са
1731—1740, а Зах. Поповић је читao знатно
друкчије.

1728

27. — Приде Пајсѣ сеђанх[евац?]... засла.

Запис на зиду у нартексу цркве Ломнице.

1729

28. — Да се зна: Ристо Попов ё Кирч
засла. П(о)тписа Крсман.

Запис на зиду у нартексу цркве Ломнице.
у збирци Љ. Стојановића бр. 7649. Потпис
Крсманов је другом руком.

1731

29. — Бистъ велики потопъ дрим(с)ки афла
анвари ла данъ, ѿщи светаго Трифона.

Запис у једном веома оштећеном Псалтиру
у цркви у Зовику.

1740

30. — Ex libris B. Somboriensis Anno
Dni 1740.

Место првобитног текста написано после
озго:

Petrus Vladich Mladexi Csepel...

Запис на књизи „Царскиј пут“ од Ј. Мак-
симовића (1709) у Српској народној књижници
у Пурачићу.

1749

31. — афмд. Г(в)етая и вожественая кни-
га глаголеми фалтиръ: ђкви га рабъ Божи
Недо Ђукић сеће веучни поменъ дозд... жиек

и паки ѡслакши. Цена би је (=1000) дни. Ќ
даде га на прочитание драк ћиван ђеј-
ћић за поклание себе пред с(в)коју даш.

Запис на Псалтиру (без почетка) у проте
Ст. Душанића у Прибинићу.

1758

32. — Сия книга јеодора јефтанова но-
(в)ира 768, јеодора јефтанова Гологлавца,
иконописца. Квпи є ё Новоме ђад ѿ старе
протинице за грошъ, при свето... архиерею
Енгариону Павловичу вачкомъ и вгарскомъ
аѰ58, аѰн8.

Запис на Апологији (Чернигово 1716) у
г. Јована Зечевића, свештеника у Возућој.

1761

33. — Зде приде дналон¹⁾ вл(а)д(и)ке Еас-
лија сараев[ски] митрополитъ Пасей аѰда²⁾

Запис на зиду лево од улаза у наос цркве
Ломнице.

34. — Зде приде... Требинац аѰда:

Запис на каменом доворатнику улазних врата
цркве Ломнице. Име тог требињског калуђера
је дугачко, али се никако није могло да прочита.

1762

35. — Гia в(о)жествена [книга]... 1762
года... Евангелие је о монаха Софронија Х(и)-
ландараца. Квпи за десеть гроша.

Веома оштећен запис на Новом завету (без
насловног листа) у цркви у селу Осјечанима.

1763

36. — Сие писание начерта попъ јеодоръ
Протопопић 1763.

Запис на зиду у апсиди цркве Ломнице.

1764

37. — [Сия книга] звомая Јрмол[огій]
цркве с(в)јатаго Јархистра[тига] Михаила и Га-
врила и проч[иխ] силъ небеснихъ въ селѣ
Ізвицѣ... Квпи ся изъ касе црковне въ лѣт
Госпоудић 1764, ферфара.... Писа ся книга
сия Јрмология мною јеодоромъ Јаничемъ
бившимъ Магистромъ Ізвицкимъ, жителемъ
из места Хопова.

¹⁾ Сајвим нејасна реч. Можда треба да буде Данайл, љако се је звао један сарајевски тадашњи даскал.

²⁾ Митрополит Пајсије умро је 1759, а наследио га је Василије Бркић. Према томе, у запису је нека збрка.

38. — Потписано јеста мною. Ђудумијек
Соф... учитељем из... .

Записи на Ирмологији (без почетка) у цркви у Тешњу, којој је ту књигу поклонила црква из Избишта (у Банату), 1884.

1767

39. — Сије писане попа Симеона из Бадовица на 1767 м(есе)ца ноемвријем дань 8.

Запис на зиду у олтару цркве Ломнице.

40. — Знати се: рѣка попа Ђоже. Зна[ти] се: Ђекчић. Невагелие попа Симеона Канганић. Знати се и јака ва начинена црква врћичка и аψез.

Запис у Новом завету (руско издање, малог формата) у г. Стојана Станковића, свештеника у селу Чечави.

1769

41. — [Сија] книга Полу[устав] цркве Грећена... в лѣто 1769 м(есе)ца 1 Јануаріја.

Запис на веома оштећеном Празничном ми-неју у цркви у Скугрићу.

42. — 1769 м(есе)ца 1аог[уста] 3 Симеон Еа-си[ћ] Шкоди сијо и б(о)жест(в)ен в кни[ѓ]е Глађ-вињић. Равнъ Б(о)жји Михаило Љанновић и домаћица е[го] Познана во монастир Св. арханђела Михаила, на славјен и спомен и за здравље. Б(о)гъ да [про]сти и бл(а)гослов[и].

43. — ... [Лит]јоргия. Литјоргия 830 за-ше(с)тъ гроша попа... [Лит]јоргия вожест(в)ена Писа дјака Благое Ћорић[и].

Записи на Служебнику (Москва 1760), сада у цркви на Чардаку (срез Жепче).

1772

44. — Сеј Требникъ приложи Марко Ни-колаевич м(а)настир је Болячки, храмъ с(в)ятыи Јархистратигов, сеје и родитељемъ сконч: ѿцъ Николај и матери Манди и братъ Јанко Ѹспошић, за вѣчни спомен. При иғвмен јеро-монахъ Алејин јефремовић в лѣто 1772, ағв-ста 15го дња.

Запис, трећи по реду, у Требнику (Москва 1771), на листовима одоздо, у цркви у Ђос. Броду.

1773

45. — Зде пріде Никодимъ Хрмници 1773 и Мелетије Тројничанин, ђвман.

Запис на северном зиду у нартексу цркве Ломнице. У збирци Ј. Стојановића, под бр. 8424.

1776

46. — Сија читала Јандреја Ђуглешића. Поп Симеон Жеравица. О[д] рождаства Христов[а] ағзов.

Поп Панто Ђокшић

Запис на једној читуљи у цркви Ломници.

1778

47. — Малши је грешни в(ро)м(он) ах Гавро Требиница, рѣкою. Молим свакога свештеника не заворави на се(е)ти(мъ) таинамъ раде сеће ѓ своје дјаше. 1778.

Запис на зиду у апсиди цркве Ломнице. У збирци Ј. Стојановића, под бр. 8507 са мањим разликама у читању.

1779

48. — Зде приде јер(о)мо(на)х Никодимъ Хрмнианинъ, 1779.

Запис на зиду крај леве певнице у цркви Ломници. У збирци Ј. Стојановића, под бр. 8538.

49. — Писа иеромонах Савроние Добрине-вацъ родомъ Ма... лето 1779.

Запис на зиду у апсиди цркви Ломнице. У збирци Ј. Стојановића, под бр. 8539.

1780—1782

50. — Написах Јлија Ђокшић, 1782. 780.

Запис на службенику (без првих листова) у цркви у Скугрићу.

1781

На једном месту на зиду између нартекса и наоса цркве Ломнице уписано само:

51. — На 1781.

1782

52. — 1782 лета, м(есе)ц(а) ағвуста, 6 д(а)н. Радосава Блачић 21 г(ро)ш за минијату- шеста 7 г(ро)ш(а) 10 п(ара).

Запис на руском Општем ми-неју (без на-словног листа) у цркви у Кладњу.. — Вла-чићи су у селу Брајинцима. Исту књигу при-ложио је 1876 (коме?) Мирко из села Шеко-вића, плативши је 60 гроша.

после 1782

53. — Где с(в)ятыи и вожественная книга Страстна Евангелија — ѿткочи в Христов[а] рѣку Божији Никола Ђанарћији сеји и свешти

Запис на Требнику (Москва 1761) у цркви у Бос. Броду.

1810

84. — [Сия книга] пречестнѣшаго протопреизвѣтера и іеромонаха... іе Симеона, поживе 72 лѣта. Роди ся 1741 го лѣта, [прѣ]стас(и ся) 1810 го лѣта, марта 25 го. Написао свою рѣкою азъ іерей Гавриилъ Іеричъ ко рожденїу есамъ во Ершкои Гори у мѣстѣ Язаку.

Запис на Минају за децембар (Москва 1793) у цркви у Пожарници.

85. — 1810. Сию книгу щѣпни рабъ Б(о)-жай Радо и синови его Димитрій и Аѣка за свој помен.

Запис у једном Служебнику (без почетка и краја) у цркви у Милошевцу.

1811

86. — Сию св(я)тѹю и в(о)жественѹю книгу Евангеліе књиши и приложиша хр(и)столюбиви тиѣтори и терговци цркви и храмѣ Рождества Пресвятаго славниѧ владичици Богоординци и присно дѣви Маріја Никола Чоктичъ и Петар Милиловићъ себи за здравље и никони дѣчици и за напредак никове терговине. Мана 1 го 18.1 л. у Тремошница.

Запис на Еванђељу (Москва 1798) у цркви у Зовику.

87. — Ристо 1811. Да се зна Ристо.

Записи на зиду лево од улаза у наос цркве Ломнице.

1812

88. — Сий Требникъ мнѣ іерва Јованна Комадиновићъ, пароха ланчужкаго. Потесъ въ Мочачкѣ, дне 29.го октомври лѣта 1812.го Цѣна..

Запис на Требнику (Беч 1795) у цркви у Бијелој.

Почешак 19 века

89. — Сија книга Евангелие плати є рабъ Божи Аѣка Ребићъ за споменъ себи и скони жењи Тодори.

Запис на Еванђељу (Москва 1798) у цркви Ломници. — Ребића има код Власенице.

Пре 1814 (?)

90. — Знати се... Јевангелие и[з] Зборника града Ђорђина, цѣна гроша 3. — Знати се книга Ђорђе и[з] Зборника.

Запис у Страсним еванђельима (Москва 1792) у ман. Тамни.

1814

91. — Сей Ев(ан)г(е)ліје еромонака Георгија монастира Троицє. Подјписа њго попъ Мићо Мишко... ѿ села Козловка 1814. априла 12 ден.

Запис у Страсним еванђельима (Москва 1792) у ман. Тамни.

92. — Сеја книга вожествена фалтиръ велики святаго храма Троицє. Понови се њго на киљадѣ и осамъ стотина и четрдесетъ година. Понови ю архиепископъ митрополитъ Гаврило Зворничке наиме. Биста немара Тома Милисавлевићъ. Подјписа ю Стефанъ Јовановићъ месеца октобра 10(?) года 1814.

Запис у Великом псалтиру (Москва 179?) последња бројка откинута) у ман. Тамни.

1815

93. — Знати се кое вереме виаше године тешка гладъ и помбрь виаше и рать, ашо лето виаше. Писа попъ Божо Секулићъ ѿ села Єланске. И рече попъ Ёво (тј. Јово) Гладнићъ. Потпиша попъ Божо.

Запис у Требнику (Москва 1761) у цркви у Бос. Броду.

94. — Зна се рука попа Боже Секулића а книга попа Јове Гладнића.

Да је знатно: ја сам писо 1815, кад бист глад свуда, бист ока жита по 1 грош, дукат бист 9 гроша.

Запис на Општем минају (Москва 1797) у цркви у Појезној.

1818

95. — Сија с(в)ятая в(о)жественная [книга] и с(в)ятое Евангелие Г(оспо)да Б(о)га Ји(ус)а нашега... [у цркву] Јеванђелју. Цѣну ја 60 гроша. М(ѣ)са августа 15. денъ 1818. Ји(ус)а Хр(и)ста. Прѣложи раба Божија Јаница своме драгој Антонију за споменъ ећенији — амин!

— є свѣтљу црквѣ.

Запис, доцније прецртан, у Делима апостолским (Москва 1798) у ман. Тамни.

1819

96. — Знати се како ја дадо па ра Елясима 69 гроша Павлов Џорђић 969 $\frac{1}{4}$ гроша и 900 за вѣрштију.

97. — Книга *Минеј штквши рабъ Божи Јеванђ Гавић за спом(ен) вѣчни*. Кои би једниш да мв се ѿснешкиш рѣке. 1819.

Записи на Минају (без почетка) у цркви у Брчком.

1822

98. — Сия книга зовоми *Мали молебник слѣдователнаго послѣдованиа нечистаго демона, Іакима продесунгела зворничкомъ и прочемъ*. 1822, єнурна 20 го.

Запис у рукописном Последованију молебном из села Осмака (сада у обновљеној Народној библиотеци у Београду).

99. — Сия вожест(ав)њая зовоми глагол(емај) книга Праздничкй минејо монастира Троицы, храма Сошествиа с(вя)тога Духа, ѕквпнися за вѣчнити душевни спомен и на послуженији с(вя)тон цркви сущему монастиру. 1822 лѣто, м(ѣсе)ца окто(брнja) 2 го.

Запис у Антологији (1755) у манастиру Тамни.

100. — Сия книга зовоми *Минеј ѿвши ѿквпих с(вя)щенојерей Милош, село Цернилово, за свой спомен вѣчнити себѣ*, 1822, єнурна 4 го.

Запис на минају Општаку (Москва 1802) у цркви у Јањи.

око 1822

101. — И пакій, монастира Троицы зовоми, сию книгу проклет, проклет тко би ѿкравакови црквену венч.

Запис у Антологији (1755) у манастиру Тамни.

1824

102. — Сия книга *Минеј ѿпци священопреја Милоша, парока церкновачкога*. Подјписа єрмонакъ Гаврилъ, пострижникъ святога Троицѣ, месеца декември 24 денъ, в святомъ Рож[Д]ествѣ Христовѣ, ера є виш в празникъ ѿвдане, 1824 лето.

Запис на минају Општаку (Москва 1802) у цркви у Јањи.

103. — 1824 марта 24. Сия книга Празнички минеј ѕквио Коста Ковачевића и ѡписа ѹ попу Ђорђије зовички себи и свомъ домѣ на спомен.

Запис у Празничном минају (без почетка, руско издање) у цркви у Бијелој.

104. — Сия книга Празнички минеј Сошествија святаго Духа, зовоми Тавна, Зворничкија Панија. Подјписа єрмонака Гаврила из Шабачкија наине, из Радовашице, Ивановичъ. Подјписа месца декември, 14 денъ, 1824 године.

Запис на Антологији (1755) у манастиру Тамни.

1828

105. — Знати се када ѿмре попъ .. 8 Твзли 1828.

106. — Знати се када ѿмре попа Митра штац... попадија на Любачама на 1828... (итд. о смртима: 1828 умро Ристо Поповић, синовац, а 1844 поп Митар Радић и мајка му).

Записи на Великом требнику (Москва 1859) у цркви у Тузли. Значајни по томе што су Љубаче данас католичко село.

1829

107. — Сен вожественое Евангелие священопреја Стефана, парока села Локана и прочиња. Подјписа сине Живко, учитељ у селу Локану. На 1829 лѣто, мѣсеца марта 21 го.

Запис на Новом завету (Москва 1751) у Јована Зечевића, свештеника у Возућој.

108. — Радованъ Пантелич, учитељствја въ Шавацѣ, ѕквило сен Молитвословъ со фалтиремъ за 6 талира, а нѣзинъ первый притяжатель ѕквио за 7 дѣката новѣ. Сада продаје опетъ Радованъ Пантеличъ, учитељствја у Богатичу, лѣта 1829, м(ѣсе)ца љула 6 го дне. Даде священопрејо Јовану, попа Јакова сину, из села Балатъна, кадиљска Бѣлињскога, цѣною 60 гроша и да чини споменъ исти священникъ учитељу Радовану и нѣговой супругији Мартији каш и родитељемъ и брату, који имена назначена єсј на первомъ листѣ ове книги, то єсть Пантелеја и Јаниција, родомъ из Јадра, из Села Белиња. Живили се у Рибарија и имали 3 сына: Радована, Стефана и Степана, ѩ кои наймладши у Срему ѿмре и она 2, када соверше најкв у Карловци кода Стефана ѩ Стратилоровъ, православнога просветитеља рода серскога и народнѣкога митрополита, прешавши овамо оу своје отечество, стана учитељствовати И Стефан,

прешавши преко Дріне, умре у Зворнику учните лествицюти и дець наставяютъ, а Радованъ у томе званію и данасъ прескыва, кон ову книгу и даде више за споменъ него за паре.

Запис на Молитвослову са Псалтиром (Москва 1767) у цркви у Дубници.

1830

109. — Поп Авка Ранић јмро у Станицама 1830.

Запис на Служебнику (Будим 1799) у цркви у Појезној.

1831

110. — аѡла. На Службеникѣ помень месеца марта. Писа Еидъ Ђивењић (= Ђурђевић) у села Геччанице.

Запис на Служебнику (Будим 1799) у цркви у Појезној.

111. — Писа попъ Иштванъ у села Каменице, 1831.

Запис на сев. зиду у нартексу цркве Ломнице. У збирци Ј. Стојановића, под бр. 9027.

112. — Знати се када доче Хвасеник капетанъ на Пале, кад се ви съ Младмѣтъ пашомъ на 1831 год, и ви паша у Сараеву.

Запис на Полууставу (без насловног листа) у манастиру Папраћи.

1832

113. — Сия книга вожественія Миниен по- па Никола Ђуринића (= Ђурића) у села Миничевића, 1832 б. денѣ декемврије м(есеју).

Запис на Општем мињеју (1769) у цркви у Больанићу. Доције је Миње био својина попа Митра Поповића у Больанићу.

114. — Знати се када доче консулъ 1832 год, у Трончинѣ [Д]не и ѡде на ѕврѣх лицемъ.

Запис на Полууставу (без насловног листа) у ман. Папраћи. Долазак руског конзула сматрао се је тако великим догађајем!

око 1832

115. — Сия книга вожественая Минея ерея Никола, ерея Ђерка (= Ђерка), Тодора, ерея Никола.

Запис на Општем мињеју у цркви у Больанићу.

1833

116. — Сия вожественная и вогодохнове- ная книга, звомая Белкин Требни[къ], при-

надлежитъ всѣмъ священник[омъ] и церкви святия обители Озрен[ен]скія. Подписа попъ Гавка ѿ Карадића, м[ѣсе]ца декемврија дне 17 го, 1833 лѣта Христо[в]а.

Запис на Требнику (Москва 1796) у манастиру Озрену.

око 1833

117. — Сия книга Требнику посло царъ Александаръ у Озренъ манастиръ да се у ну гледа, из не изгледа, попови и ђакови (= ђакови, ђаци) и прегледају

Запис на Требнику (Москва 1796) у манастиру Озрену.

1834

118. — На 1834 лето. Тога лета ви ќе шовјото, єсенъ сва до марта 4 денѣ, ви ќе не ћете 8торијк 8дарни снегъ ѩ 3 падоше голема снега: не могу се газити. И тога пролећа помре малъ, мало оста... Кбрзак 8 Сараевъ седамдесет гроша, шеншино вратиши... єсетија паре.

Запис у читуљи Стјепана Мићановића из Брајинаца (сада у цркви Ломници).

119. — Сия книга Косте Петровића ис Тешна. Сабори є попъ Симо Дринића и[з] Стапара на 1834.

Запис на Требнику (Москва 1761) у цркви у Бос. Броду.

120. — С милостију божијему поп Иово¹⁾ од Дервенте замјетије ратъ с Тврцима 8 Дервенти, 8 Посавини, 8 невреже, 1834 лета 26 веровата, и нес сго ништа,²⁾ веће изсекоше Тврци сиротини: 758 што са посекли и обесили крстене људи. И поп исти үтече 8 Далманцији принеко и 8стринскѣ власт и тамо проче с допашченем 8 Гервіј.

Запис у Требнику (Москва 1761), на унтарњој маргини почев од полеђине 128 листа, у цркви у Бос. Броду. — То је једини до сада познати писмени савремени извештај са самог терена буне Јовице Илића.

1834 или 1864

121. — На 8. јулија 1834 (а овго другом ръком: 1864). Знаю вѣди како данасъ

¹⁾ Другом руком: Поп Јовица.

²⁾ Другом руком: „и нијесу ништа могли учинити.“ — Пошто је запис веома слабо читљив, неко га је доције „превео“ на новији говор.

ја долѣ подписаны кѣпи сїю книгѣ Пентикостарнѣ од преподобнога господина юца Гуменона Ілїча, парока вѣрличкога, готовиѣ десетъ форинта. — Јерен Спиритонѣ Маргетичѣ, парохъ у з. о. и... .

Запис на једном Пентикостару у цркви у Бијелој.

око 1834

122. — Сија книга... и њѣкли Иванъ Јаничинъ 85 лета месеца 18[л]ија 21 дана, вожествено и святое Еванђелие попа Ишевиа из Батковића. Кѣпи 40 цванцика. Евоме синъ Живанъ за вечно спомен. Богъ да ми даш просгти и помилље 8 царство небесно!

Запис у Делима апостолским (Москва 1798) у манастиру Тамни.

1835 (?)

123. — На 1839¹⁾ лето. То лето вѣ лепота до Рожества Христова. Ни мраза не вѣ. Лето вѣ сѣнно ї не родї кокрѣзъ в жвпї нїкако, в вѣрдима мало. У Сараевѣ вѣ жито 80 шка 78 гроша ї брашно кврзно 40 пара шка.

Запис у читуљи попа Луке с Бијелог Селишта, сада у цркви Ломнице.

1836

124. — 1836 лѣтко писа...

Запис на зиду у ђакониону цркве Ломнице.

125. — Знано вѣді ко... маstryръ Ишво і 1836 лѣтко како в дошо.

Запис на зиду у апсиди цркве Ломнице.

126. — Сија свѣтая вожественая книга фалтиръ єреја Марка Марjanoviћа [из] села Миличевића влизъ планине [0]зренеа. 1836 лѣтка писа.

Запис на Псалтиру (Будим 1823), који је цркви у Лијешћу поклонила, 1898, Миља Јовановић рођ. Јелић из Бос. Брода.

127. — Представије єреји Јанинѣ Комадинов[ич]у м(ѣ)са 18ниа дне 6го, по полѣднѣ ї 6 часова. Тело земли предато 7^г 1836го. При погребѣ кило свѧщенниковъ 4.

Запис на Требнику (Беч 1795) у цркви у Бијелој.

¹⁾ Последња бројка је написана тако да би могла да се чита и као 5, 6 и 9. Стављам у 1835 годину, јер се вероватно ради о истој невољи о којој говори и запис бр. 118.

178. — Знати се када ћзе ово Еванђелие я попу Стојења Станковићу од Јове Кайганича за 100 грена, 1836 лѣта.

Запис на Новом завету (руско издање малог формата) у свештеника Стојана Станковића (млађег) у Чечави.

1837

129. — Сија книга есть мнѣ єреја Милоша Панича, пароха ланчужкагш. Посвященъ во ѹеродїакона ѩ г(оспо)дина еп(ис)к(о)па Пантелеимона Живковића, бывшагш еп(и)ск(о)па ѕвдимскагш, нынѣ тимишварскагш, лѣтга Г(оспо)-дня 1837, м(ѣ)са 18лїа 18гш, ї неделю, ї лѣтѣ Избегѣ вышше Сент-Индреј $\frac{1}{2}$ ... Такоже ѩ истога г(оспо)дина еп(ис)к(о)па Пантелеимона Живковића за свѧщенника произведенъ єсм ї Карловић вароши 6^о декемвр(ия) 1837, то есть и избранио г(оспо)дина митрополита Стефана...

Запис на Требнику (Беч 1795) у цркви у Бијелој.

1838

130. — Знано буди кадж щире султану Махмуту, цару константинополски, м(ѣ)сеца юна на 1838 лѣта Господња. Сѣде ми синъ на царство истога м(ѣ)сеца и топови пукоше на Сокору 12 апостолу у Сараеву.

Запис на Полууставу (без насловног листа) у манастиру Папраћи.

131. — На једном Служебнику (Москва 1863) у цркви у Појезној има запис у ком се разабире само толико да је књига била својина попа Јанка Гладнића, који се је заполио 1838.

1839

132. — Шако смо ми царство изгубили има година 441. 1839.

133. — Сија книга попа Спасоја Гаврича.

Записи на Часослову (Будим 1832) у цркви у Појезној.

134. — 1839, 24 априла, ї Модричой. Знању буди по євоме писму илити реченоме таставиту како ја штављам ї цркву: 1) вѣтихъ Покрову Богоматерј иконе све моје цркви, 2) Велики тренник, 3) Вели салтир, толковани, 4) пугтиер ї срме, 5) крестъ окованы, 6) Детургијо, 7) Празнички минеи, 8) Празнички минеи на велико коло, 9) Минеи

овицака мало коло, 10) Тришда, 11) Салтира слеђевани, 12) Пендиостар 2-Икатистара. То прилажем је симаји срцем у сјату црквака и склоци кои су се подписали да су вѣровани на свакома суду и правди.

Седок је Стефан је Божич. Хаћи Јанко Божич. Хаћи Михаил Ђурчић (= Ђурин). Јаков Трибунович. Коста дешдоровић. Милијан Петровић.

Ш[оп] дешдорк Јелак.

„Тестамент“ је био написан на првој страници једног табака плавкасте хартије. Из датума био је један запис искињеним грчким словима, а у ком се је вероватно помињало име тадашњег зворничког епископа, јер се је разазнавало зворничко језик.

135. — Сия писа Никола 1839 Мишковић
8. Фараев мѣсца августа 21.

Запис на једном руском Часослову (Москва 1766) у цркви у Бос. Броду.

1840

136. — Споменъ ѿ чеснихъ рабовъ Божиихъ приложника ся книга Тришда постнога, кога купише ѿ Еноградж Петаръ Костић и Јово Ђурић, жители касаве Тешња, за форинти ѿ сребрѹ 90. Ген споменъ течетъ во времѧ течения Тришда вѣчнито [Следују имена живих и мртвих].

137. — 1840 априла 23гв. Сия с(в)јатая книга звома Тришда постни кѣплѣна ѿ Еноградж, србскиј держави, при г(оспо)д(а)рѣ Михаил, сину Милоша Обреновића, княза и самодержца србскога. Купиши га є Јаков Ђурић и Петаръ Костић, жители касаве Тешња, ѿ цркви Ерчић, храма с(в)јатаго ап(ос)тала Петра и Павла, за црквение 45 талера кои имаю ѿ сеји по 6 цванцика. Писа Симо Костић из Тешња ѿ Тешњу 1840 юлија 15гв, при протојерею Јанији Босничу, ефимијеру касаве Тешња. (Печат врућичке цркве са 1840 год.).

Запис на Триоду (Москва 1811) у цркви у Тешњу.

138. — Лазар је Ивановић, учитељ тешански, шкнови є.

139. — Гиј писа книгу Јермологију. Подписа є када наћини и шправи, мѣсца марта

из 7 денз, на 1840 лѣта Христова, ѿ вого-хранилома ѿ Тешњу.

140. — Гиј і сия книга Јермологија ѿ Манастира Ловнице. Наћини є или шкнови є Лазар је Ивановић, учитељ тешански. Шкнови є і наћини книгу за свои споменъ да се споминѣ докле ѿве книги тече: раба Божијега Лазара, учитеља, и раба Божијега Ивана ѿ рабу Божију Јаков.

Записи на Јермологији (Москва 1778) у цркви Ломници.

141. — Раев Божија Пасто. 1840.

Натпис на птури у цркви у Дугом Польу.

око 1840

142. — На много места у Служебнику (руском, из доба царице Јелисавете Петровне) у манастиру Озрену записи попа Софроније Поповића-Глигорића, сина попа Товила, из Раковца. Ти су записи и потписи без датума, а односе се на његово прилагање те књиге манастиру.

143. — Гиј Евангелїје прото[по]па Јаје Боснича, парока тешанскога. У Тешњу града виста писанием ѿкописема благословение и просвѣщеније и наученије симаји словома нашима: яко же тко слуша старијага ї моли се добро Богѹ ѿноме ће и Богѹ помоћи. То же влада луна¹⁾ шећера и тридесетъ. Сия писа Јаков себи на споменъ 10 гроша.

Запис на руском Еванђељу (1732) у цркви у Врућици.

144. — Сију б(о)жественију и д(о)шепопезију книгу глаголемју Црквеник приложи доброчини г(оспо)дар је Иља Ивановић.

Запис на Пентикостару (Москва 1780) у цркви у Тешњу. Има и печат врућичке цркве из 1840 г.

145. — Ова книга ћелие цркванске.

Запис у Псалтиру (без прва два листа) у цркви у Бос. Шамцу.

1841

146. — Сија книга Словенник, Приложи є попу Софронија Поповића, Шкнови є и приложи с(в)јатагу Детврѓију оу манастира Ширене во храму с(в)јатагу ѿца Николаја ради свога

¹⁾ Луна=глава.

спомена. И шенови є нај начини книги Лазар Івановић, оучитељ тешански. Писа м[есе]ца августа вр ёи ден, ашма. У Тешниу на 1841 лѣта списание.

147. — Спомен вѣчный. Докз є шве книге в(о)жествене Летвртю, да се честни ваде и спомен чини, када се гојк сложва сложи, да се шва имена спомину: Јерема Софронију, св(а)щеника, раба Божијег Лазара, оучитеља. (Додције додано: поклоника Лазара).

148. — Поджписане вѣчной спомени. Докз є шве книге, да се спомен чини и да м[е] се честни ваде: Јерема Софронију, что є приложениш святю божествену Летвртю за душ[е]вно спасеніе. И да се спомен ђини и чести ваде докз є шве книге: раба Божијег Лазара оучитељу, что є шву книгу Летвртю прехитиши начинио; поджписаніем.

Записи на Служебнику (русском, из доба царице Јелисавете Петровне) у манастиру Озрену.

око 1841

149. — Тако да се знаде да се не 8краде. И писа Дионисия.

150. — Сия книга попа Лвка Раилића о[д] села Детлака, Еса совершиј.

Записи у Божидареву Октоику (Млеци 1537) у цркви у Осињи.

После 1841

151. — Знати се како Ђиро Станковић приложи книгу Општи минају попа Лвки Башинић за спомен вѣчити живи и мртви ра[вз] Божијк... (следује списак имена).

Запис на Општем мијеју (Београд 1841) у цркви у Осињи.

1842

152. — 1842 попъ Лвка.

Запис на зиду у апсиди цркве Ломнице.

154. — Писа Манојло Благоневић Туђе Ћићк... месеца маја 30 лѣто 1842. Писа на спомен Благонију гр...

155. — Сия книга сви шви домаћи христијана мали и велики ў вароша. 1842 лѣто месеца мај 22. Јреј Грифчић Симић ис Тузле Донине, вароши. Петикостар ћелијски.

Записи на Цветном триоду (Москва 1837) у манастиру Озрену. Други запис био доцније предран.

156. — Сия книга фалтир Николе Божића из Депинице, 1842 лѣто.

Запис на Псалтиру (Београд 1836) у цркви у Обудовцу. Уписане и имена месеца: съчанъянвара итд. (тачно као сада у Хрвати).

157. — Сия божественая книга Пентикостариш јазренова манастира. јакви рага Божи Јован Стевић зове ся Катанић у јазрену манастир вирже за свои спомен да м[е] вѣдє вѣчни спомен. јазрену манастир међу три воде велике: Босна, Спреча, Кривая, близу мале воде Ядрине. Три планине шко манастира: јазрен, јестр[в]ица, Градишник. Близу града Маглаја. Да не би никто се усдиш ѡднитети тоју книгу из манастира јазрена: то є задјекина поконога Јована Стевића или Катанића и[з] села Касилевца места Јаковића. Помјани, Господи, раба твоега усопшаго Јована. Подписа книгу священојерий протопресвитер јарко Јарновић и[з] села Касилевца места Јанчића, на 1842 лѣто м[есе]ца ивли 12 ден.

158. — јазрену манастир єсте храм сва тога ѿца Николаја. И тога се времена шенови манастир. На 1842 започеше манстори м[есе]ца ивли 27, на свјетога Пантелеимона. Сокршише све и [и]зидоше м[есе]ца шкотовр 1 ден, на Покрова Богородичине. И када є напошише било манстора, било 33 нај и 1 ковач и ковачевих ломака, свега било што є радио надничара 35 и једни додили једни Шлавили. Пан є послие било 4 на измак. И фала Бог: [ка]ко смо есавијан. нисмо се напатни и нисмо много пару потрошили, а нисмо пару порезивали него што є тко ѿ сирца ћијш уписати драговолно ў прилог помоћи за Божији отвр. Подписа прото јарко, којно є твј виш начелник све је почетка до краја и све преко своне рвк пре... з Богом и нисе се напатиши нијало.

Записи на Цветном триоду (Москва 1837) у манастиру Озрену.

159. — Сия свята Божественая книга Триоди јазрену манастира храма свјетога јца

Николај. Приложи рабъ Божи Ішванъ Сте
вић да мъ въде вѣчити споменъ. То е овеко
на смирти, када га исповиеди и причести
протопресвитеръ Марко по законъ канонъ¹⁾ да
учини тою милостиню: да къпи 2 книги:
Триодъ и Пентикостаръ у намастиръ, и то
е све совршиш како треба у закону и да се
не би нашо васия да би и юдниш ѿ нама
стира докъ годъ е камена и трапезе. Тко би е
юдниш и реко да е негова, шиљ да е прок
лести и анатемни дијвола. Съва е книга на
мастирска. Подписа прото Марко Марјановић
на 1842 лѣта м(ѣс)ца љипни 20 за јаш ю
конога Ишвана Катанића. Помјани, Г(оспо)ди,
ѹсопшаго раба твоего Јшвана!

Запис на Триоду (Москва 1835) у мана
стиру Озрену.

после 1842

160. — Сия книга зовомая Келики Три
одишикъ. Писа попъ Антоније Јшвановићъ в
села Басилевачъ, зове се Катанићъ. Знати се
када се запопи попъ Антоније Јшвановићъ зове
се Катанићъ: мѣсце Јенварија 17 денъ, иза
Рожества Христова Господа нашего Јсуса Хрис
това, на Антоније Елијакаго...

Запис на Триоду (Москва 1835) у мана
стиру Озрену.

1843

161. — Сен югоглаголињю книгъ юдкви
благословени Аѣка за споменъ ѿсопшемъ Да
заръ и Крсманни[и]. Си Бог (1)843.

Запис на Октоиху (Москва 1792) у цркви
у Јањи. — Има и концепт писма попу Со
фронију од ученика Крсте Крсмановића (1843).

162. — Сия книга Павла Јшкића. Приложи
е попъ Аѣки, севи за здравље и свои кѣни, 1843.

Запис на Требнику (Будим 1821) у цркви
у Власеници.

163. — 8 селъ Ђевчаници Маричићи Кн
жешићи погр... сей благог[ла]голињю книгъ
ѹкви благословени Симо Ђевчковић за спо
менъ Лазаръ и Цвѣтъ, 1843 лѣто.

Запис на Октоиху (Москва 1843) у цркви
у Јањи.

1) „Канон“ овде значи: оно што свештеник, прилик
ком исповедања, нареди неком да учини ради покајања
грешака.

164. — Сей святи Апостолъ приложи рабъ
Божији Лазаръ Басилевићъ, жител любничкии,
у Зовику мѣсце иерею Георгию Поповићу, па
роху зовничкому и любничкому, у ћелије мѣ
сца ноемврија 21го 1843 лѣта, за споменъ
живихъ и мертвихъ. Подписано у Бечкому.

Запис у Делима апостолским (Москва 1798)
у цркви у Зовику.

165. — Сей Требникъ прилагається въ даръ
ѡ г. Димитрија Драгичитъ за споменъ сво
ихъ родитељей оцѣ дѣхокномъ Стефанъ, па
рохъ осмацкомъ, у Босије, лѣта Г(оспо)дня
(1)843, въ Панчевѣк 29....

Запис на Требнику (Будим 1821) пок. Пере
Митровића у Дубици.

166. — Поклон намастиру Папраћи од Петка
Драгичевића. Рођен у селу Осмацима на
Какију, живи у Панчеву. Из Босне прешо о
светом Димитрију године (1)843.

За помен мога оца и матере, браће и једне
сестре, по імену: отац Ристо, мати Марија,
браћа Мирко, Димитрије, Илија, Ђелан и сестра
Стоја, деду Драгића и бабу Аницу, Јована.

Запис на Псалтиру (Москва 1783) у ман.
Папраћи.

167. — Поклонио Георгий Станковић, учи
тель набердски.

168. — Рѣкоположенъ низъ подписаныи лѣта
(1)839, м(ѣс)ца аугуста днѧ 27го во діакона
у капели Хр. с(вятаго) Еаведенія въ резиден
цији пакрачкіји с(в)иці, чрез єгш високопреосве
щенство г(оспо)дина діецезалнаго еп(ис)к(о)па
Георгіја Хранислава.

Тогоже лѣта м(ѣс)ца ноемврија днѧ 21го,
у истој капели, во пресвітера произведенъ
чрез єгш високопречес(вещенство) г(оспо)дина
еп(ис)к(о)па Стефана Поповича, и приставленъ
тасту г(оспо)дину првотојерю Ѓунеону у
...риничъ за спомошника въ парох на... скін.
Лѣта же (1)842 марта м(ѣс)ца днѧ 15 на
парохију Брачевачъ определен за ад(м)и(нистра)
тора и лѣта 1843, јанварија днѧ 16, полѣчи
сиггелю на пољаниту парохију ѿ єго високопре
щес(в)иц(а) Г(оспо)дина Стефана Поп
овича при Шходѣ єгш на Бершачкъ епархију.

Подписанъ въ Брачевачъ марта м(ѣс)ца
18 лѣта 843. Павелъ Поповичъ, парох вра
чевачкиј.

Записи у Псалтиру (без прва два листа) у
цркви у Бос. Шамцу.

169. — **Е**о славѣ свѧтон і жівотворащен и нераздѣланен Троицѣ: отца и сына и свѧтаго дѣха ... нална "Тузле паше, сїм свѧтам і божественам церковъ Мачковацъ, храмъ свѧтаго оца нашего архіепископа Николаја, міріл[ки]-скаго чудотворца, воздвиженем поче се са до-зволенiem царскім величеством. Год[и]тан Јадвил Мѣнѣд. Тогоже времена єсть наместника везира Усрефпаша Гамоковліа. Понеже трад даде наш мілостіві господар Махмутпаша і син егов Османбег са господіном високопречеславленім Кірілом Кіраковічем, ефаром зворничким, і трговци тузланскі: Мичо (=Мићо) Крестмановіћ, Лазо Ђокич, Станко Ранч, Илија Бокар і кнес Стеван Перанчич из села Абланице, да се оваки храмъ воздвиже. Писа грешні раб Никола Костић, родом Агодинац. Поче се градити 5 юни 1843.

Натпис на плочи над улазним вратима старе цркве на Мачковцу.

170. — **С**еј споменик постави рабъ Божи Ристо Ристич за вѣчно воспоминаніе свомъ брату Тіјранку (=Ђуркану) и матери љесопшон Деспини да се код сего храма споминю. За ныново спасеніе душа писа 24 августа 1843 лѣто, од воздвиженіј церкви. Еѣ родитељ љесопши Ристо и брат Станко и Нико, Госпови, Станы, Нико, Дњака, Сима, Божа, Ђорђи (=Ђорђија), Божко.

Натпис на плочи у сев. зиду старе цркве на Мачковцу.

После 1843

171. — **С**еј книга Требникъ прилогъ Требника Бидаковића ѡ[з] села Борогова сеће за здравље ї семи домаштимъ и во в(ѣ)къ века, аминъ. Конецъ.

Запис у Требнику (Будим 1821) пок. Пере Митровић у Дубници.

1844

172. — Симон Исајловић родио се у Сомбору, [у] Бачкој, одрастіо је у Београду. У Сомбору совршио препарандіју 1844, у Карловци осам гимназіја и Зри богословије. Simon Isajlović, učitelj.

Симеонъ Исаиловић родио се у Сомбору 1826 лѣта,

Запис на Апостолу (руски, без почетка) у цркви у Градачцу.

173. — **С**еј книга Гаврила Благоевића, живеља осѣчкагѡ. Ео Осѣцѣ, 12 го марта 1844 лѣта. Gabriel Blagoevich.

Запис на књизи „Царскій путь“ од Ј. Макси-мовића (1709) у Српској нар. књижници у Пурачићу. — Сличан запис и на kraју књиге.

1845

174. — Даде попов ћатацъ Коста зетъ Ко-сти Летѣргију за жито и за миразъ и писа Коста Томанъ и[з] села Ботаице, априлине дана 12 1845.

Запис на Служебнику (руски, 1758) у ман. Озрену.

1846

175. — Купљена од простосиньгела фило-деа за 48 гр(о)ша у Бѣлој, 1846 лѣта.

Запис на Служебнику (руски, 1758) у цркви у Обудовцу. Књига је била својина и попа Стојана из Жабара.

1847

176. — Знати се како ћткви благосло-ве[ни] Максимијанъ Галтија попъ Николиј села Депница, себи за здравље. 8 грона 50. 1847.

Запис на једном Псалтиру (Москва 1817) у цркви у Обудовцу.

177. — **С**ије с(в)јатое Евангелие Г(оспо)да Бога и спаса нашега Ји(су)са Христога и с(в)ја-тыхъ апостола, сковокупно ћедно церковно естъ храма с(в)јатога Георгија или називаеми церкви Депница. Свионок є и наћини (=начини) ха-ћи Лазаръ Јовановић, учитељ тузланскі или ћелијеваша, пашињ докторъ. Еписаља мѣсеца маја въ 12 денъ, на 1847 лѣта Христова.

Запис на Еванђельју (Москва 1798) у цркви Ломници.

179. — **С**ија книга Литѣргија Гавре Попова. Свионок є Еаскрсия мѣсеца маја денъ 7 1847.

Запис на Служебнику (русском) у цркви у Чечави.

180. — **С**ије с(в)јатое Евангелие Г(оспо)да Бога и спаса нашега Ји(су)са Хр(и)ста имаде 12 евангеліја с(в)јатихъ страстей. Ео с(в)јати Келки петакъ велике страсти єсу. Наћини и свионок њву книгу Хаћи Лазаръ Јовановић.

уч(итељ) тузлански, назирател сколе и
ећимизаша пашинъ. У Тузли мѣсецу јулија
7го дне, на 1847 лѣта.

Запис на Страсним еванђелима (Беч 1764)
у цркви Ломници.

181. — Сия Псалтир Дамјена Јанковића
из села Дугога Поля. Учи у Браняку месецу
фебруар 28 ден лето 1847¹⁾.

Запис на једном Псалтиру у цркви у Ду-
гом Польу.

182. — Сия книга с(в)јатое Еванђелие с(в)ја-
женника Михаила из села Радић. Свештеник є
иа Николая Димитриевића, учитеља у Тешњу,
лѣта 1847 м(есе)ца аугуста 22 дне.

Запис у књизи Страсна еванђеља (Москва
1782) у цркви у Чечави.

183. — Сия книга Г(в)јатая божествена
Литургија с(в)јенојерјеа Јакима из села
Црквина, наја Градачац. Свештеник є Николая
Димитрија, лѣта предло... анија 1847 м(есе)-
ца јунја 26^{rw}, у Тешњу. Теша[н]ски учитељ.

Запис на Служебнику (Будим 1799) у цркви
у Црквии, код Бос. Шамца. — Никола је
био калуђер. Био је учитељ и у Црквии.

184. — ... книг⁸ Василије Раилића, лѣто и
године на 1847. И штави спомен во вѣки,
амин. Еогословија, вогословија. Ђеста вуна
баше у Евчияк⁸ у попа Иовиће 1838.

Запис на Божидареву Октоику (Млеци 1537)
у цркви у Осињи. — Василије Раилић био је
свештеник у Г. Детлаку. Има кратка белешка
и да је књига својина Димитрија Раилића.

185. — 1847 Овога времена кијах живи љ
Баксп⁸ попови: 1) Плија, 2) Михаило, 3) Сто-
јан, 4) Стојко, 5) Јанко, 6) Спасоје, 7) То-
дор²⁾, 8) Бидан, 9) Јосиф. Любавно жи-
више до смрти их.

Запис на Божидареву Октоику (Млеци 1537)
у цркви и Осињи. Вакуф је предео западно
од Добоја.

186. — (1)847 лѣта изобразил Савва Петро-
вич [въ] Темишваръ.

Запис — потпис на икони Вознесења у ма-
настиру Озрену.

око 1847

187. — Сия книга га(аго)леми Шкотон[хъ]...
презвитера Хаџија Јакова... говића... и дадохъ

¹⁾ Трећа бројка написана тако да би могла бити
и 3 и 5.

²⁾ То је био Тодор Зрнић у Церанима,

Шкотон[хъ] поп8 Штанк⁸ да га послажи докле
и8 оградим⁸ Псалтиръ и погодисмо ћ (=3)
форинте 8 сами...

Запис у Божидареву Октоику (Млеци 1537)
у цркви у Осињи.

1848 и 1890—1891

188—191. Сия божествена книга есте Чудеса
Пресвета и пречиста Богоматере, кое принад-
лежить свещенојереа Стефана, пароха бала-
тунскогъ. 1848 лѣто.

Он ю поклони поп8 Ђоки угљевичкомъ, а
овој мени 1891, у мају. Никола Митров Шко-
рић, родом из Села Новога, а свештеник вр-
шански од 6/8 1890.

1891, 27 септембра, роди му се први син
Владислав.

Запис у књизи ΘΑΥΜΑΣΙΑ (Београд?) у
попа Јубе Шкорића у Јањи.

1849

192. — Попа Бороя, рабу Митр⁸, Петр⁸,
Василију, Ристану. Петаръ Радић у Модри-
чој, 1849 лѣта.

Запис на Служебнику (Будим 1798) у цркви
у Осјечанима.

193. — Сия книга Димитрије Спасојевића
Святое Евангелје изъ села Жабара. Писаль у
селу Жабару мѣсцеа Јонија 22 гъ, 1849 лѣта.
Оправља е Марко Лукић изъ села Обудовца.

Запис на Божидаревим „Литургијама“ (Мле-
ци 1519) у цркви у Бијелој.

1850

194. — Попечителство просвештенія Княже-
ства Сербіе у Београду изволило е ову книгу
приложити капели Общества градачкогъ у
Босни, преко руку г. Ристе Станића, члена
Общества градачкогъ у Босни, мѣсцеа јуніја
24 дне 1850 лѣта.

Запис на Ирмологији (Београд 1837) у цркви
у Градачцу.

195. — Попечителство просвештенія Княже-
ства Сербіе изволило [е] приложити ову книгу
капели Общества градачкогъ [у Босни], преко
руку г. Ристе Станића, члена Общества гра-
дачкогъ, мѣсцеа јуніја 24 дне 1850 лѣта. Са
овом книгомъ, која се зове Общи минеи, до-
нешено е јошъ [седам] комада книга, то есть:
еданъ Служебникъ, еданъ Молебних пѣни, една
Ирмология, еданъ Требникъ, еданъ Псалтиръ
и еданъ Часловашъ. Свега седам комада.

Запис на Минеју у цркви у Градачцу.

196. — Ова книга Обшти мићеј приложи Ристо Станић у ћелију цркванску. Предаде настојателю попу Јакиму лѣта (1)850.

Запис на Општем мићеју (Београд 1841) у цркви у Црквини, код Бос. Шамца.

око 1850

197. — Писа ученикъ дѣвоика Тарса, шћер Јованка Аћанасића, из Тешња касабе.

Запис, врло лепим рукописом, на руском Еванђељу (1732) у цркви у Врућици.

1851

198. — Знати се книга сеј јестъ Лазара Тадића. Даде прилогъ у цркву године лѣта [1851]: **Февштакъ**, 1863 написа. Знати се чия је книга ова Лазара Тадића. Откјупи прилогъ у цркву прилог лѣта 1851 године.

Запис на неким корицама од Општака (књиже нема) у цркви у Милошевцу.

199. — Прииде смиренi јеремонахъ Неофитъ Димишевић 1851, м(ъсе)ца, ш висоће Дечана, аугуста 26, у манастир С(вя)та Троица зовома Тамна.

Запис на Малом службенику (Београд 1853?) у манастиру Тамни.

200. — Сеј Часловачъ есть книга ученика Мланђена Стефановића, изъ села Локання. Знати се када поче учити Часловачъ, м(ъсе)ца севтимрја въ 5 день, на 1851 лѣта Христова. У манастиру Светој Троици.

Запис на Часловцу (Будим 1846) у манастиру Тамни.

201. — Сей ёнка... есть Требникъ. Купи е Вук... Николаевић за гроша..., мѣсца марта 1851 год. у Тешњу.

Запис на Требнику (Будим 1821) у цркви у Чечави.

1852

202. — Сеј книга **Псалтиръ** есть ученика Млађена Стевановића [из] села Локана. Знати се када започе учити **Псалтиръ** м(ъсе)ца де-кембрја въ 4 денъ на 1852 године, у Святой Троици монастырю.

Запис на Псалтиру (Београд 1849) у манастиру Тамни.

203. — Книга ся је јесть цркве лозничке у окружју Подринскомъ, близъ реке Дрине и града Звоника (Зворника) у Босни. Подписа пропотресвитељ Лознички Јгњатиј Вашић. 10 юніја, 1852.

Запис у књизи Молебна пјенија (Београд 1838) у манастиру Папраћи.

204. — Сјој књику купи у Сараеву житель тешаньски Петар Костић за здравие свое и свое дѣце Ефтимија и Јована, супруге Јованке, кћери Марије и Пере унука. Приложи храму Покрову Пресвятіј Богородици у мѣсту Тешњу, 1852 лѣта.

Запис на Ирмологији (Чернигово 1768) у цркви у Тешњу.

205. — Да се зна када приде Висарион Дечача[нацъ], 1852.

Запис на зиду у уакониону цркве Ломнице, али није сигурно да се година 1852 односи баш на тај запис.

206. — Знао бѣди како је шва година рана, шта смо залантили: ечмена леба 8очи Троица, кокварзинъ 8очи Илина, на 1852.

Запис на зиду лево од улаза у наос цркве Ломнице.

1853

207. — Сия книга јменованая Служавникъ божествені есть џбщежителнога манастира Святе Троице. Писа Хрисантія Јовановићъ, ермонак манастира Святе Троице, м(ъсе)ца майя 26го днѣ, на 1853 године. (Печат)

Запис на Малом службенику (Београд 1853?) у манастиру Тамни.

208. — Сия книга **Февшта мина ћелие вѣланске и свега народа вѣланскога**. Купили од Јевана Станића мѣсца јулија 19гъ 1853 лѣта и ш номе **Служавникъ, Требникъ, Ермологију, Молебно пѣние, Псалтиръ, Часловачъ**,

Запис на Општем мићеју (Београд 1841) у цркви у Бијелој.

209. — Сјој књигу приложи мѣсту Тешњу, храму Покрова пресвятіј Богородици, за свое и сві здравie као: Петра Шаркића, бывшего учителя, и супруге Елке, сына Светозара и кћери Екатерине, при епитропу Петру Ко-стићу, дана 21 ноемврија 1853 лѣта.

Запис на Псалтиру (Москва 1848) у цркви у Тешњу.

210. — Сия книга есть **Псалтиръ церковній во храмъ с(вя)таго Јованна Крестителя, зворничкіј церкве Фенови є, і најини хаји Лазаръ Јовановић, докторъ, са сконемъ братомъ Керстомъ Јован[новићемъ], учи[телемъ] ман[?] изъ Тузле, съ дозволениемъ архиепископа и митрополита нашего Јагатангела святозворничкога и решење кметова церковнїе, епитропа**

с оуѓовренем, 27 марта на 1853 лѣта, у Зворнику.

Запис на Псалтиру (без почетка) у цркви у Зворнику.

211. — Знано бѣдти како се деца кѣпају у реци Бревитки усрѣд зиме, када ние ври-еме, месеца јанври денъ 18 1853. Тако се до-гodi лепота на светога Танасија а загрмле... го Богодјављенија јануари 6, 1853.

212. — Знано буди када видејмо звезду са барјакомъ, број августи 1853, и тако се виђела до 13 августи и то е нестаде; и тако даје.

Записи на Акатисту (без почетка) у цркви у Српској Грапској.

213. — Сиј книга есть Minea м(ѣсе)ца октомбра храма с(вя)таго Јованна Креститеља, зворничкѣј церкве. Рубнови е и поправи е неколико хани Лазар Јовановић, докторъ из Тузле, са своимъ братомъ Керстомъ Јованно(вићемъ), уч(ителъмъ) ма. игр. (?) Съ дозволениемъ архиепископа и митрополита Господина, Г(ос-по)д(ина) нашега Агатангела святојорничкѣй митрополїи и съ рећениемъ кметова, церков-није епитропа и со священикомъ и новога па-роха г. Керсте Вуића, при Стефану Ковачевићу, коћ(абаши), при Ристи Поповићу, км(ету), при Зари Јовановићу, км(ету), при Нико-ли Василевићу, км(ету,) при Јови Петровићу, при Милићу Ђорђевићу, 3 априла на 1853 лѣта, у Зворнику.

Запис на Mineју за октобар у цркви у Зворнику.

214. — Панто за... утренюю, месеца ијни, данъ 10. Панто Дуликашинъ, 1853 лѣта.

Запис на једном Часловцу (без почетка) у цркви у Дугом Пољу,

после 1853

215. — Сиј книга попа Јакова Служав-никъ одъ цркве Ловнице.

Запис (са цртежом цркве) на Служебнику (Москва 1853) у цркви у Власеници.

216. — Сиј книга Триодъ цркве модричке, месеца јанварија,

Запис на Триоду (из 18 века) у цркви у Скугрињу.

1854

217. — (1) благоразумни читателю, ползуи ся и подари ся добрѣ хранити книгу словесъ божихъ а не рушити и покопати и кварати лице с(вя)таго печата божија.

Подписа Nikola, učitelj u Cerkvini, ljeta 1854 goda, mjeseca marta 24.

Запис на Општем mineју (Москва 1769) у цркви у Милошевцу.

1855 и 1856

218. — Знати се када поче учити Фалтиръ Крсто Ђурићу у Црквии 1855-те године, м(ѣсе)ца марта 9-ти данъ.

218a. — Ћво има иако самъ үзево да учимъ Фалтиръ 1 година: м(ѣсе)ца марта 9 данъ.

Записи на Псалтиру (Будим 1854) у цркви у Црквии.

219. — Овди Фалтиръ есть Петра Остојића. Дови га од г. Маринка Поповића за 4 цван-ци(ке) ил 16 гроша. Поче га учити 5-ти сеп-тембра 1855 године у Трешњици Петару Остојићу, брату Ендака Остојића изв Босне, изв вароши Сребренице турскогъ царства. Подписа Петару Остојићу.

Запис на Псалтиру (Београд 1852) у цркви у Пожарници.

220. — Сиј книга есть мнѣ попа Косте из Поребрица Слујжевникъ црквенија. 7-ти новембра лѣта (1)855г.

Запис на веома оштећеном Служебнику (из доба царице Јелисавете Петровиће) у цркви у Бијелој.

1856

221. — Сиј поглавије... крама Ломицѣ сва-таго Георгија соградї се года 1856, м(ѣсе)ца марта 21. Пріложи...

Натпис на птури који је сада у цркви у Кладњу. Има и запис о поправци из 1933, који гласи:

221a. — У прилог цркви поправи Немања(а) Тешановић 9/XII 1933.

222. — Сеј с(вя)ти образъ приложи Гости-миръ Ковачевић изв села Чечаве у общин[у] чечавск[у] и нире попа Стојана Стойковича, мѣ-сеца декембра дне 13, 1856 лѣта.

Запис на икони Преображења у цркви у Чечави.

223. — 18 IC † ХР 56. Сеј есте овај каменъ 8читеља Данїла Благоевића. Знано бѣд свакомъ і нека знаде да е првѣ 8читељ посто кодъ цркве драгалѣвачке јаке поче 8чити са вла-стї господина митрополита Акатањела. Дошо е 8 школы 8 1853 лѣтв. Имо и (=их) е јака 123 ученика. Нека се споменъ чини докъ е ове цркве і камена. Овај каменъ подпіса јакъ 8читељовъ Перо Тодоровић.

Натпис на надгробном споменику у порти близу западног зида цркве у Драгаљевцу.

224. — Сиа книга попа Стоика Лугонића на 1856 лѣта.

Запис на Псалтиру (Будим 1829) у Јеланској, у приватном поседу.

1857

225. — Сио Общую Минию купі е Петаръ Костићъ, житель тешаньскій, храму Покрову Пресвятія Богородицы за црковны и рачунъ у Сараеву, цѣною два и поль дуката или 137 гроша 20 пара. Марта 16 дана 1857 лѣта, при епитетру святаго храма Ананіја Миhiњу.

Запис на Општем мијеју (Београд 1841) у цркви у Тешњу.

226. — Сеи Служебникъ книга ереа Павла Трифуновића. Година 1857 гъ лѣта, ивни 12 дена. Пописа Моисија Ивановића, ученикъ.

Запис на Служебнику (Будим 1798) у цркви у Осјечанима.

227. — Сиа книга попа. Знати се када ожени се попъ на 1855 лѣта, миесеца вервария день 6, а знати се када се запопи 1857, нада миесеца јољ денъ 20.

...попъ Георгие Новић одъ села Осињ писа 1857 лѣта тако и изде 120 кућа иврие, све 1 к8на 1 талиер, од владике Дионисија.

(Још на више места о томе како се је запопио. Родио му се син 26 марта 1859).

Записи у Служебнику (Будим 1825) у цркви у Осињу.

228. — Сија книга Летургия попа Димитрија Поповића. Писа Дамћнъ Поповичъ, августъ 30, 1857 године.

Запис на Служебнику (Будим 1799) у цркви у Пожезној.

229. — **С**[ија книга] **П**салтиръ **е**стъ **Ј**ована Поповића. [Купи је] одъ учитеља **С**имеона **М**илосављевића за 18 гроша. Почеке га учити 1857 године 4 септемврија у Трешњици ученикъ трешнички.

Запис на Псалтиру (Београд 1852) у цркви у Пожарници.

230. — **Ф**ебе престолне иконе са царскимъ дверима приложи црквы Папратъскон оу Босни мајор **М**иша **И**настасијевић изв Бешиграда, себи и своима за здравље и спасење, лѣта 1857. Изовразјо **М**иле **М**арковић.

Запис у цркви ман. Папраће.

231. — Сија книга Псалтиръ попа Софроније. И шенови є Цвијетинъ Гонковић, учитељ маглански, на 1857 лѣта Христова.

Запис на једном Псалтиру у цркви у Бољанићу.

232. — ...икна **М**илика **І**штановића. Писа **Васкрса** **Т**еич, 1857.

Запис на једној Богородичној икони у цркви у Чечави.

233. — **С**ија **І**кона **С**име **Б**огданча **Вознесење спасенија**, 1857.

Запис на икони Вознесења у цркви у Чечави.

1858

234. — **С**еи книга естъ **Овштѣ минеї церкве** **Бѣлянске** **и** **сеи** **овштине** **народа** **и** **што се** **тиче** **ереиства** **М**арка **Л**укића. Ово писалъ учитељ **Л**азар **Л**укић, братъ **ереа** **М**арка, мили братъ **и** отцемъ **и** **м**акомъ. Родом єсмо изъ **Овудовца**. Знати се када се погоди да учим дѣцу ў **Бѣлој** когли годи и мѣсец: фебруара 9 гз, а годи 1858 га. Да намъ **Богъ** даде срећу и здравље и плодно veselje da nam mlado и кући plakalo и у полу žito gaćalo! Amin, то єст како zuči n[е]ka tako буде! У **Бѣлој** касаби.

Запис на Општем мијеју (Београд 1841) у цркви у Бијелој.

235. — Сија книга Триодъ. Подъписа учитељ **Данилъ** **Благојевић**, када є био у Озрену учитељъ, 1858 лѣто, мѣсце септембра, 8 го дне. Овде є учио ѡаке годину дана, само му є једно мана, зашто є добро пио ракију, само да има — камо срећа!

Запис на Триоду (Москва 1835) у манастиру Озрену.

236. — **С**тара црква пренешена из **Слатине** ў **Овудовац** године 1780. Препокрита стара црква године 1818. **С**палѣна стара црква 29 октобра 1858 године Писа **Пантелија** **Павловић**.

Натпис над другим вратима у северном зиду цркве у Обудовцу.

237. — Знати се тко є узео учитељ **Благоје** **Максимовић**, што є био учитељ у Поребрицама: 3 године дана учио дѣцу. 1858.

Запис на Псалтиру (Београд 1852) у цркви у Поребрицама.

238. — **С**еи естъ **Апостолъ** **манастира** **Озрене**. Подписа учитеља **Данило** **Благојевић**,

Када је био овде, 1853. лѣта, та чио је Ђако
едину годину окима рачномом:

жито	12,676
	23
	38028
	25352 итд.

Запис у Делима апостолским (Беч 1795) у манастиру Озрену.

1859

239. — Сеи јест в книга Требник манастира
у Озрену. Подписа сеи Ђорђо Поповић
феврварије... лѣта (1) 1859.

Запис на Требнику (Москва 1796) у манастиру Озрену.

240. — Сија книга Апостол манастира
Озрина, 1859. Подписа учитељ Данило Бла-
говић, када је био овде учитељ озренски.
мѣсца фебруария 6^{га} дне

Запис у Делима апостолским (Беч 1795) у
ман. Озрену.

241. — Сији јест в Летургия миниј сващено-
је Георгије Стефановића од Скиповца та
Грачанице и Доне. Тако нека се види колико је
има нудије своје. Подписа виши учитељ
Данило Благовић прво 1857, вто(ро) 1858,
тр(еће) 1859, мѣсца јулија 6^{га} дне.

Запис на Служебнику (русски, 1858) у манастиру Озрену.

242. — Сија книга знати се чија је: цркве
вѣлянске, при ерео Марку Љукићу. Дошао
прилог од кумомосула сарајевскога. 14 парчета
дошло: 1) Четверогласник, 2) Типикон, 3)
Служебник, 4) Велики требник, 5) Мали
требник, 6) Моленије пѣније, 7) драги Чет-
верогласник, 8) Празнични Минија, 9) Ович-
на Минија, 10) Часловиц, 11) Новог завѣти,
12) Полустар, 13) Пентекостар, 14) Три-
днон. Бог му до царство небеско и земалско,
рак то је дошло године 1859 у септември.

Запис на Октоиху (Москва 1850) у цркви
у Бијелој.

243. — Сија книга Јменовани Фадија манастира
Свете Троице. Подписа Ђака Јово
Стојановића. М(еџе)ца дејембра 12, 1859 год.

Запис на једном Псалтиру (без већег дела)
у ман. Тамни.

244. Ово божестверна книга зове се Трјод
кој служи от неделе фарисејеве до Воскре-

сения Христова. Посла ју на дар у цркву
врућичку свјетли Императо[р] цар свјој Славија
на Николаја Павловић, 1859.

Запис руком попа Стојана Станковића на
Триоду (Москва 1851) у цркви у Чечави.

око 1859

245. — Сија книга Триве Симића и Пере
Атетричевића. Квпише, благословени да бдје
благословени Пере и Триво. Да им ће Богъ
даде здравље Пер8 Трив8.

246. — Оваи Типикъ попа Јакима села Церк-
вина парокъ, Гревоска.

Записи у Типику (Цариград 1853) у цркви
у Бос. Шамцу.

Између 1850—1860

247. — А манастир Папраћа када се поче
пограђивати онда јој је позаимила Ловница
гр[аш]а 4800. То је било у вакт, кад је управљо
поп Ристо С[а]јвић и поп Марко Поповић
Ловницом црквом, и то им није враћено од
Папраће.

Из књиге са забелешкама попа Јосифа
Савића, сада приватна својина г. Саве Савића,
ломничког свештеника. Марко Поповић је
умро 1871. Дуг који се помиње није уопште
никада враћен.

1860

248. — У Приедор8, 20 марта 1860.

Запис на Цветном триоду (Москва 1855),
Еванђељу (Москва 1852), Апостолу (Москва
1843), Псалтиру (Москва 1858) и Часослову
(Москва 1852) у цркви у Бос. Броду.

249. — Одъ 1859 лѣта наста скупоћа:

1 ока брашна кукурузна	60 пара,
1 ока шенична	2 гроша,
1 ока мекина шеничније	1:4 паре,
1 ока гра	60 пара,
1 ока меса говећега	1 грошъ 30 паре,
1 ока трешње гра у съме	12 гроша.

И те године биаше велики кашаљ на малој
дѣци и верло дѣца умираше. 24га априла паде
сниег. Биаше свакояко и неугодно и опетъ
17га паде сниегъ маји и увече мразъ и што
е било из [зе]мље никло и на дрвећи остало
ништа не шкоди. И тако било је велики данакъ
на народу и марве мало, месо јевтино: ока
печена 60 пара.

Запис на Служебнику (руском, 1758) у ман.
Озрену.

250. — Сеи јесте Месловицъ Стефана Спа-
сојевића одъ села Загона. Учи у училишту
загоначком. Учио је код привог учитеља Ристе,

кодъ другогъ учителя Радована (1)860 год. И ову книгу подписа учитель Радованъ одъ села Ма... (1)860 године.

Запис на Месецослову (Будим 1807) у ман. Тамни.

око 1860

251. — Сия **Фалтиръ** естъ **Стефана Софре- нића** изъ села Попова. Подписа учителъ Ра- дованъ Јовановић у Дворовима...

252. — Сия естъ книга Псалтиръ Стеве Со- френића покоиногъ изъ села Попова, па му писа братъ за испокони душе. Писа у три са- лендара усобщаго раба божиего Стеву.

Писа Цвиетинъ Ешћинъ из села Локаня.

Записи на Псалтиру (Београд 1852) у мана- стиру Тамни.

1861

253. — Сеи книга Молебное пѣние. Плати- е Максимъ Башковић изъ Тупковића юния 4, лѣта 1861. Подписа Васо Буниевацъ. Папраћа, дне 26 фебруара.

Запис у књизи Молебна пјенија (Београд 1838) у манастиру Папраћи.

254. — 10 гавгуста доће учителъ Раден- ковић, 1861 лѣта.

Запис на Антологији (Москва 1785) у цркви у Тешњу.

255. — Сеи Псалтиръ принадлежи школе вароши Тешња, дне 26. авгуаста 1861.

Запис на Псалтиру (Будим 1855) у цркви у Осјечанима.

256. — На 1861 лѣта знано буди када је био Данило Благоевић учителъ у Зовику Ђаке учио што је знао. Друго ништа ние знао, него само: А а, Б б, бистъ тако глагольъ, одъ люди, неки.

Запис у Делима апостолским (Москва 1798) у цркви у Зовику.

После 1861

257. — Сеи Апостолъ зовичке цркве есамъ научио у учитела Дамила Благоевића. Стево Марковић изъ Зовика. Ђеръ си ме изъшћеро изъ школе, учителю, с ъдногъ човека, с Пере? Па господару моме учителу Данилу Стево Марковићу.

Запис у Делима апостолским (Москва 1798) у цркви у Зовику.

1862

258. — Сия Читља Дњака Тутнєвїћа, жи- телъ села Детлака. Подписа Дамћенъ Попо-

вића, учителъ оу **Маевци**. Родомъ вѣстъ и[з] села Детлака. Апрѣла 16 гд 1862.

Читуља у цркви у Детлаку.

259. — Оваи Зборникъ оправи се 1862, и тако принадлежи Ђури Спасоевићу. 4 гд мај 1862 год., у Тузли.

Запис на једном Псалтиру у цркви у Ми- лошевцу.

259. — Сия книга Житије Ивана Рилъ скога. **Өквпи** є попъ **Божо Јовановића** изъ села Дугога Поля, 1862 године. Цванцика 10 даде за ино.

260. — Априла 27, Атангел (=Агатангел, учителъ)... Модрича. Попъ Божо, 1862.

261. — Сия книга Неде Томошілова.

Записи на књизи Житије и служба св. Јо- вана Рилског (Београд 183) у цркви у Дугом Польу.

1863

262. — Сија икона приложи Спасо Јовановић Сарајлија во црковъ янјарску святаго Јоана, года 1863, мѣсцеа ферфара 7.

Натпис на руској икони Богојављења у цркви у Јањи.

263. — Знано буди када се постави попомъ ереи попъ Стево, попа Станка синъ Стево, у Сарајеву 3 месеца марта у суботу запопи се 1863 Стево.

Запис на Псалтиру (Будим 829) у Јелан- ској, у приватном поседу.

263. — Сеи Зборник попа Стеве Л8гонъ, 1863 і оне се године запопио месеца марта у Сарајев8.

Запис на Зборнику (Беч 1792) у цркви у Појезној.

264. — Знано 68ди када придѣ нови свѣ- ћеникъ Иосифъ Гавriloviћъ, и[а] 1863 лето.

Запис на зиду у апсиди цркве Ломнице.

1863 (?)

265. — Сија књига Зборник попа Стеве Л8- гонића од сего села Ћланске.

Запис на књижиди „Собранїе“ (Беч 1770) у цркви у Појезној.

1864

266. — Сије второ пришестве ирилахи **Ха- ци Христо Тривковичъ**, жителъ сарајевски, у црквѣ дервенскѣ за споменъ свогъ упокони- шегъ родитеља Тривка, кои је у истој вароши преселио се у вѣчностъ 5 авгуаста 1811 лѣта,

а сопрацено сиे у томиј граду Јерусалиму
марта 16 1864.

Записи на великом „Јерусалиму“ (слици)
у цркви у Дервенти.

267. — Ова књига есть именемъ попа Яни-
ма изъ села Црквине, мѣсца марта 25, 1864
године.

269. — Ова книга ћелие црквинске.

Записи на Молебнику (Београд 1838) у
цркви у Бос. Шамцу.

270. — Сия книга Требникъ Ристе Яковића
изъ Загона, алі ие родомъ из Србие. Поживије
свѣкъ лѣта 36, а преставио се лѣта (1864
мѣсеца) априла.

Запис на Требнику (без почетка, Београд?)
у манастиру Тамни.

271. — Знати се када доће учитељ Јово изъ
Бѣле: г(оспо)дня лѣта 1864, 24 авг., годा.
Подъписах Евангеліе і Апостолъ. Богородице
дѣво, радви ся благодатна! У Зовику варо-
шиј лѣт...

Запис у Делима апостолским (Москва 1798)
у цркви у Зовику.

272. — 1864 почетакъ зиданя цркве у Обу-
довцу под управомъ архијереем гг. Дионисијемъ
Првымъ и митрополитомъ зворничкимъ, 1864
године првогъ 1 септембра.

Стара црква на Обудовцу изгорела је узъ
бунуprotoјеја Стефана Аврамовића, пароха
орашкогъ, 10th септембра. Буна против тре-
ћине 1857 године.

Запис на Пентикостару (Москва 1865) у
цркви у Обудовцу.

273. — Сен сватѣй цркви положи сѧ те-
мелъ при богољубивомъ архиепископѣ и ми-
трополиту Зворничкомъ г. Дионисију Првомъ
и настојателѣ г. Стојану Стончевићу, пароку
жаварском, лѣта ѿ созданїа міра 7353, ѿ
ѹ(о)ж(де)ства Христа 1864.

Натпис на једним вратима у северном зиду
цркве у Обудовцу.

274. — Сия есть Евангелие Апостолъ. По-
милий, Господи, помяни, Г(оспо)ди, рабъ тво-
ихъ. Вѣрују во единаго Г(оспо)да Исуза Хри-
ста, сина божија... итд. Подпіса съ ноембра
лѣта 1864 на...

275. — На 1864 лѣта знати се када је быо
Јово учитељ у Зовику. Подъписа сије у Зо-
вику 1864 года.

Записи у Делима апостолским (Москва 1798)
у цркви у Зовику.

276. — 1864 како јзије Јово П... [изъ]
школе.

Запис на зиду у апсиди (ћакониону) цркве
Ломнице.

1864—1866

Један Псалтир (Будим 1855), сада у цркви
у Власеници, био је, 1866, својина ученика
Мате Поповића у Власеницима, 1864 био је
Јове Поповића у Тузли, а

277. — Јово Поповић у Зворнику м(ѣсеца)
маја изије и[зъ] школе 1865 г.

1861—1865

278. — Гаѓради се Еходъ храмъ Пресв[ј]-
тїја Б(огороди)ци са допѣћијем (=допуштењем)
цара свлтану Абдѣлку Међида и за знанја
владике Дионисије. На 1861 кѣпи попъ Сто-
јану Станковићу ферману и земље је ће
црква вити и гаѓради є с Богомъ и с наро-
домъ и са свој два сина: поп(о)нъ Стев(о)нъ
и Мићомъ. Знаће тко годѣ прољи да є
ніова старина. Гради є манисторъ Максимијан
изъ Магла(н)ске наје на 1865. Писа Кршај
Тенић.

Натпис на плочи на цркви у Чечави.

1865

279. — Сумеонъ Исајловић родио се у Сом-
бору, одърастио је у Београду. У Сомбору
совршio препарандију 1842 лѣта, у Карловцѣ
8 мѣс гимназија и 3 ри богословије 1850 лѣта.
Simeon Isajlović, Sänger und National Lehrer,
befindet seite, den 22ten Децембар 865 Dopsiner
Gemeinde.

Живио! Живио! Живио!

Запис на Апостолу (русски, без почетка) у
цркви у Градачцу.

1866

280. — Књига есть Трїшдionъ манастира
Папраћи. Подпіса є наставникъ Еасиліј
Остојић, клирикъ семинарије београдске, а ро-
домъ самъ од села Локанја, нахїја зворничка,
бавећи се мало време учитељемъ у манастиру
Папраћи 19th марта 1866 г.

Запис на Триоду (Москва 1844) у мана-
стиру Папраћи.

281. — Любомир Крсмановић, ученик Ша
(=тренега) разреда. Брчкји, 5 априла 1866.

Запис на једном Псалтиру у манастиру
Папраћи.

282. — Књига м(ъ)ссеца априла Миней месечни, добавлѣнъ трудомъ г. попе Захаріе Поповићемъ, пароха осмачкогъ. Писо г. учитељ В. Остојић, родомъ села Локаня, Нахје зворничке, а ученикъ Семинаріе београдске, т. е. духовне Богословије, бавећи се учителемъ овди крозъ 3 м(ъ)ссеца у Папраћи м(анасти)ру, а књига је монастира Папраће. У монастиру 22^{га} априла 1866 г. Подъписо учитељ В. Остојић, клирикъ.

Запис на Mineју за април у манастиру Папраћи.

283. — Сије святоје Евангелије приложи во црков обудовачку, храм Рождества пресвятага Богородици, господар Станко Коић, житель и трговацъ вароши Бѣлъна, за вѣчити успоменъ свои родитеља и предака, лѣта Господня 1866го, мѣсцеца [юнија] 21 дана.

Запис на Еванђељу (Москва 1858) у цркви у Обудовцу.

284. — Сия сватај књига именомъ Пентикостар ћелие Скугрића попа Јлије Поповића, юнија 1866.

Запис на једном оштећеном Пентикостару у цркви у Скугрићу.

285. — Овај Часловацъ је Живко Живковић, 1866, II разреда добаръ ученикъ.

Запис на Часловцу (Београд 1862) у цркви у Бос. Шамцу.

286. — Ову божествену книгу Триод приложи поштенородни Ђуро Јуришић за спомен себи і роду својему, у Зовику с(ветоме) храму, 15 октомбра 1866 лѣта.

Запис на Триоду (Москва 1858) у цркви у Зовику.

1867

287. — Сиј Псалтиръ за Трећи разредъ србске школе Ристе Станишића у Власаницама, 28^{га} априла 1867.

Запис на Псалтиру (Београд 1857) у цркви у Власеници.

288. — Часловацъ је Игњата Ћирковића, 16^{га} Маја на 1867 лѣта. Писа Игњатъ Ћирковић гроша 24 Часловацъ.

288_a. — Сија книга Часловацъ је Игњата Ћирковића, првогъ разреда, 16^{га} фебруария на 1867^{га} лѣта, при светом ма(насти)ру Папраћи. Писа Игњатъ Р. Ћирковић.

288_b. — Сија книга Часловацъ је Игњата Р. Ћирковића, првогъ разреда, 20^{га} фебруария 1867^{га} лѣта. Писа Игњатъ Ристић [из] села Осмака при светомъ м(анасти)ру Папраћи.

Записи на Часловцу (Москва 1844) у манастиру Папраћи.

289. — Овај Полу-устав приложише цркви папраћској браћи Јово и Тано Мијићи, у Сарајеву, 30 октобра 1867 год.

Оштампана па залепљена белешка на корици Полу-устава (без насловног листа) у манастиру Папраћи.

1868

290. — Прилогъ ко свјатомъ краму Вознесения Господња у Зовику од житеља брчанскога а родомъ изъ Лиевна Ефте Р. Вуковића од супруге его Савке. У Берчком 7 фебруара 1868. год. — Измоли ову книгу за лубов Бога попъ Ђоко, синъ попа П. Моича обудовачкога, житељ у Берчкомъ.

Записи на Октоију (Москва 1853) у цркви у Зовику.

291. — Прilogъ ко свјатому краму Вознесения Господња у Зовијку одъ житеља брчанскога родомъ изъ Лиевна Ефто Р. Вуковића. У Берчком, 7^{га} фебруара 1868 год. — Измоли ову книгу за лубов Бога попъ Ђоко, синъ попа Моича обудовачкога, житељ у Берчкому.

Запис на Октоију 5—8 гласа у цркви у Зовику.

292. — Сија книга г[лагол]ема јектоија петогъ гласа мон(а)стира Свете Папраћи. Подписанахъ азъ грѣшни і недостойнија Никола Хаџи Јовановић. Родомъ виста од Старе Србије алини од Расе, идѣже глаголемо мѣсто Призренъ. Тогда преселихъ естъ во Долину Мисију (= Мисију) глаголемо другу епархију. То... времонама виста настојат(ел) протопопа Јоко Сремчевић. У Папраћи, 6^{га} маја године 1868 и лѣто.

Запис на Октоију (Москва 1849) у манастиру Папраћи.

293. — Ову божествену книгу Ірмологју дароваше браћа Крсмановићи, родомъ из Тузле а сада живе у Србији у Београду, светоме храму святаго оца Николая у селу Мачковцу, године 1868, маја 21.

Запис на Ирмологији (Београд 1837) у цркви у Мачковцу.

294. — Знати се када се роди синъ Тома ереја Лазара Лукића: 6 октобра 1868 године у Бѣлој.

Запис на Октоију (Москва 1850) у цркви у Бијелој.

1869

295. — Ову божествену книгу Пентикосаръ приложи благопочитаеми Лука Митровић и Ђорђе Арсеновић, житељи брчански, на даръ краму Вознесения Господня у Зовиќу за спомень себи и свему роду своме. У Брчкомъ, 2 маја 1869-те године. — Које испросј побожњни ереи Ђорђо Мојћ, бјвши парох парокъ у Зовику.

Запис на Цртном триоду (Москва 1857) у цркви у Зовику.

296. — Сеи есть общежителнога манастира Свете Троице. Писа мѣсесаца 1го августа 1869 године. Писа у манастиру Святои Троицы. Писа у общежителнога манастира, тако да се знаде када писа и кое године, на дванестъ Макивия.

Запис (дватпут) у Малом службенику (Београд 1853) у манастиру Тамни.

297. — На једном Псалтиру (Београд 1865) у манастиру Папраћи више потписа Игњата Ђирковића из Осмака, који је учио по том Псалтиру код манастира Папраће и трећи разред у Тузли, 1869.

298. — Псалтиръ сия книга ерея Марка Поповића из Сребренице, 1869.

Запис на корицама Псалтира (Београд 1852) у цркви у Пожарници,

1870

299. — Сја јест книга Триод цркве Јањарске. Подписа Гаврило Обрадовић, учитељ школъ јања[р]ске, у Јањи 7го фебруара 1870 године.

Запис на Триоду (Москва 1857) у цркви у Јањи.

300. — Псалтир цркве лиешћанске купили за 3 и по фор. Купи Томо Јелић, 1870, 29 марта.

Запис на Псалтиру (Будим 1829) у цркви у Лијешћу.

301. — Сеи книга Октоиќ... Луке Давидовића из Каоца. Писато априла месеца дань 4, 1870 писато. Из Ситнеша Васо Плачић.

Запис на једном Октоију у цркви у Лијешћу.

302. — Сия божественая книга есть свя-щеноееря Цвјетина Илића или Миканића, родомъ изъ села Обудовца, бившега учитеља и писара цркве обудовачке Купи е одъ г. попа Стеве Протића изъ села Жабара. Подъписа попъ Цвјетинъ Миканић изъ села Обудовца. У Обудовцу, код цркве служећи, 29го маја лѣта 1870.

Запис на једној малој књизи у цркви у Слатини.

303. — На 1870 када прими Митарь Ђурковић (=Ђурковић ?),

Запис у Служебнику (руском, из доба царице Јелисавете Петровне) у манастиру Озрену.

304. — Сеи Требник добио на дар одъ поконог господина ерея Димитрија Бошњаковића, године 1870, Јован Дамјановић, учитељ.

Запис на Требнику (Беч аз ја одн. афче) у цркви у Бијелој.

305. — Сия книга Петра Поповића изъ села Болановића.

Сия книга попа Петра Софронића изъ села Болянића. Подписа се 1870 лѣто.

Запис на једном Псалтиру у цркви у Болянићу. — Петар Поповић и Петар Софронић — то је једно исто лице, брат Митра Софронића старијег.

306. — Сеи есть Типикъ цркве осѣчанске. Доноше године 1870 : примио господинъ Панице тузланске епаркие. Подписа учитељ Данијел Благоевић, еромонахъ грачанички.

Запис на Типику у цркви у Осјечанима.

После 1870

307. — Знано буди кои годь ову книгу узме у руке свое нека спомене овогъ учитеља Данила, еднога сиротана, што е био овде као еданъ робъ код ови люди. Само нѣга съ добро попови пазиліј. Да і Богъ поживи, а нѣму срећан био пут кудъ годъ пошо! Подъписа својомъ рукомъ 24 гъ марта.

Запис на Празничном мићеју (Москва, из доба неке руске царице) у цркви на Мачковцу.

1871

308. — Ову божествену книгу приложи Александре, архимандрит монастира С(в)јате Троице, за спомен своме оцу презвитеру Крсту и [за] любови своме отечству... лѣта Христова 1871, марта 17. (Печат:) Александер, архимандрит М. С. Т. у Тавни.

Запис на Мићеју за јануар (Кијевопечерска успенска лавра, 1866) у цркви у Мачковцу.

309. — Ово свето Еванђеље набави Јосиф Гавriloviћ, свештеник за свою ломничку цркву, у Нахији власаничкай у Бирчу, из Митрополије србске у Београду, а преко наместника лозничког Ивка Поповића, кои ову записку својручно и подписа. 31 октобра 1871 год., у Лозници. Ивко Поповић, наместник.

И плати га Евто Трифуновић ѿ села Шековића за споменъ и оставление грехов себи и своме другв и евладв за гроша 470. Помяни, Господи, рабе и рабине свое: Евт8, Мари8, Илију, Цвију, Тодор8, Станиџ8,

І би тада попъ Ристо Савичъ и попъ Марко Поповичъ ф села Стрмице: 1871 настоятели свете цркве Ловнице и Рожества Христова.

Записи на Еванђељу (Москва 1861) у цркви Ломници.

1872

310. — Сија книга Мікаїла Пїаїніча. Поклони м8 ћеproto Теодоръ Ілћч 8 Тешњу, 25 фебрвара 1872.

Запис на Месецослову (Будим 1807) у цркви у Чечави.

311. Ови Салтиръ купи Раде Ристановић из явте Неђелишта, села Булевића. Даде га на даръ школи власанићкоЯ у Власанице, месеца 1 марта 1872 године.

Запис на Псалтиру (Београд 1849) у цркви у Власеници.

312. — Прими попъ Иосифъ црковни тевтеръ и писарство да пише кметовима сваке послове и есабе, на 1872, месеца ноембра 21 день. И дадоше м8 пара гр(оша) 50 у синѓ и д8ката... 3.

Из књиге са белешкама попа Јосифа Савића. Приватна својина г. Саве Савића, пароха ломничког.

313. — Знати се: сија книга Лет8ргиа есть Т8ре и Т8орћие Арсенића и[з] села Петрово, место Л8жано. Да имъ боде већни спомен док е годъ шве книге, 1а... 1872.

Запис на Служебнику (русоком, 1758) у манастиру Озрену.

1873

314. — Знато б8ди: када се 8дари чам (=цам, стакло) на пенчере, на 1873 године, м8сесеца денъ анђари 3... гроша.

Запис на зиду у ђакониону цркве Ломнице. — Нејасан је број гроша у запису: вероватно је 45.

315. — Овај свјати Служебник јест свјатаго храма Вознесенија Христовог, купљен при іереју Марку Лукићу, свештенику бијељанском, у вароши Бијелој житељу, 1862. Под[п]иса Ђ. Софреновић, учитељ српске младежи. У Бијелој, 1 фебруара 1873 године.

Запис на Служебнику (Београд 1838) у цркви у Бијелој.

316. — Купци ове књиге јесу: Јосиф Поповић, Јован Ристић, богослови, у Београду 28 марта 1873 год.

Запис на руском Антологиону у цркви у Дугом Пољу.

317. — Сија јест Јермологија манастира светог Папраће. Ово подписа Јосиф Поповић јз

манастира Свете Тројце, м8с(еца) 23 г јулија на 1873 године.

Запис на Јермологији (Београд 1837) у манастиру Папраћи.

318. — Ово је Салтир Ђоке Милића. Учи код учитеља Пере Ђокића из села Тнове, III-хег разреда, 1873 год.

Запис (двапут) на једном Псалтиру (Пешта 1855) у манастиру Тамни.

1874

319. — Знато буди када је ударјо снѓгъ 5 маја 1874 године. Подписа Стефанъ Т. Пауновић, учитељ мачковачки, родомъ из Брчкогъ.

Запис у Јермологији (Београд 1837) у цркви у Мачковцу.

320. — Сей Требник цркве Јањарске, храма свјатаго Предтечи Креститеља Јоанна, дароватъ повељнићмъ благочестивјшаго и державнјшаго великаго государя и императора, всеја Русија самодержџа. Подписа га јеромонах и учитељ школе јањарске Рафаил Павловић, родомъ из Србије, рођенаго в' округу валђвском' близ' рѣке Саве, в' селу Орашици. 1874 године, у Јањи, 16 маја.

Запис на Требнику (Москва 1862) у цркви у Јањи.

321. — Знати се: сија јест книга Свето писмо попа Микаила Јовановића. Узо је у Грачаници, 20 маја 1874 год. Ђорђо Поповић.

322. — Знати се: сија книга Свето писмо. Узо попъ Микаило, 1874, јулија 9го.

Записи на Светом писму (1871) у кући Саве Софреновића у Ђољанићу.

323. — Овай Осмогласник јест светог храма црквинскога у Црквии. Подписа јереј Ђорђо Поповић, учитељ црквински, 14 августа 1874 године.

Запис на Осмогласнику (Цариград 1843) у цркви у селу Црквии, код Ђо. Шамца. — Ђорђо Поповић је био син попа Аћима Стевановића.

324. — Сија божественаја књига есть свјенојереја Цвјетина Јелића, родомъ изъ села Обудовца и пароха сувополског и јанјарскаго, у Сувополю. 14 октомбра лѣта 1874, га купи одъ г. архимандрита Александра, м[анастира] Свете Тројце настоятеля, у Тамни, за 120 гроша. (Печат Александров).

Запис на Апостолу (Москва 1865) у цркви у Зовику.

325. — 1874. Знати се када загрмје месеца ноевра дана... 3.

Запис на Служебнику (Москва 1794) у Јеланској, у приватном поседу.

326. — Знати се када је умро Тоило Пауновић, учитељ брчански: 1870 године, 20 децембра. Подписа ијеговъ синъ Стефанъ, учитељ мачковачки, године 1874.

Ова књига Ирмологија свјаштеника господе Ристе и Стеве Поповића, оба из села Мачковца. Подписао их Лазар Милојевић, учитељ.

Запис у Ирмологији (Београд 1837) у цркви у Мачковцу.

1875

327. — Протоороју Марку за упокоенje приложише нѣгова ћеда у свету Ловницу, год. 1875.

Натпис у два округла реда на кандилу изнад улаза у цркву Ломницу.

328. — Сеа божественая книга Свето евангелие Озрена намастира и приложи е маика моя Атанасия Ђурковица од села Мил'ана да иои буде вечни споменъ.

Ово је Вагелије Митра Ђурковића (= Ђурковића). Паскаса (?) 180, године 1875.

Записи на Еванђељу (Беч 1857) у манастиру Озрену.

1876

329. — 1876, 13 феруља, ови Салтир Јове Станојевића из Тешња узеть од Цвијана Лазаревића за гроша 240.

Запис на једном Псалтиру у цркви у Дервенти.

330. — Попъ Јованъ знати се... када се рѣкоположи у Сараевъ... одъ Антима и[а] 1876, маја 28 данъ.

Запис на зиду у апсиди цркве Ломнице.

331. — Овай Часловацъ кѣпио самъ одъ наслѣдникахъ Анастаса Габелића у Бродѣ, дне петакъ 22 октобрѣа 1876. Младенъ А. Михаиловићъ. (Ударен и печат, латиницом и ћирилицом).

Запис на Часловцу (Будим 1854) у цркви у Пожарници.

332. — Сия книга есть попа Стояна Станковића. Обнови е Кршија Тенић, 1876.

Запис на Осмогласнику (Цариград 1843) у цркви у Чечави.

1876(?)

333. — Знати се када се начини се млин на Остружнои и одкуплио сам ред од Муамеда Дедића.

Како е попъ Янко градио млинъ на Остружнои. Кѣпио самъ редъ од Муамеда Дедића, и биш е туй Биело Лѓоничъ и Симе... 18.6.¹⁾

Запис на Зборнику (Беч 1792) у цркви у Појезној.

1877

334. — Сија книга Јевангелие попа Стојана штк села Ћечаве, лета 1877.

Запис на књизи Страсна еванђеља (Москва 1782) у цркви у Чечави.

335. — Крстић Симо, учени 1877 г., јулја 8 дана, учитељем Agatangelom.

Запис на Псалтиру (Београд) у цркви у Пурачићу.

1878

336. — Нека се знаде када Швако Франци Швіфъ доби Боснѣ 1878 године.

Запис на зиду крај десне певнице у цркви Ломници.

337. — Нека се знаде када доби Аустрија Боснѣ 1878 године.

Запис на зиду између нартекса и наоса цркве Ломнице.

1879

338. — Ови Путир приложи за спомен свога сина Михаила Ковачевића Кока Јов. Ковачевића, који се престави у Брчком 5 тог марта 1879 год. Гради М[а]рко Мапановић.

Натпис на једном малом путиру у цркви манастира Тамне.

339. — Сија книга Требник иеромонаха Теодосија Бабића. Дарова ми га оваи ручни Требник и петраил и све одејние што треб[а] за свештеника високопреосвештени митрополит Иларион Рогановић г. 1879 маја 12. Теодосије Бабић. Исти дан цревени појас, г. 1879.

Запис у Требнику (Москва 1877) у манастиру Папраћи.

340. — Овај дом создай купно с монастиром, во времена србски владатеља које многе буре претрпли: четри пута од варвара спаљен и порушен би последњи пут 1875 г. августа 22. Турци га опљенише и изгореше а проигумана старца пред манастиром посекоше, архимандрита Александра с братством у заточењу отераše, кои су доста времена у заточењу муке трпили. — По избављењу свом г. Александер, архимандрит, сей манастир и

1) Трећа бројка у години нејасна, али је врло вероватно да је било 7.

овај дом за обиталіште својим трудом и с помоћу народа обнови 15 августа 1879 год.

Натпис на плочи која сада стоји у звонари манастира Тамне.

341. — 1879. Поповић из села Струмніце нові свештенік Вінентіе нека се знаде када пріде.

Запис на зиду у апсиди цркве Ломнице.

1880

342. — Сия книга Типиконъ светога манастира Папраће. Подписа га Василија Б. Станковића, учени дѣцу првога разреда. Бистъ родомъ изъ села Папраће. Подписа га при почетку учения дѣце 1/3 марта и[а] 1880 лѣто. Исусе благай, помилуј мене, раба твоего.

Запис у Типику (Москва 1844) у манастиру Папраћи.

343. — Сја књига Зборник је Георгие Новића, пароха Осине. Пет. (?) 1880, 30 маја.

Запис на Великом зборнику (Нови Сад 1878) у цркви у Осињу.

344. — На дан 1 октомбра (1)880 подиже се звено на свјати храм у Мачковцу.

Запис у Ирмологији (Београд 1837) у цркви на Мачковцу.

345. — Знати ся когда бист учитељем у ма(на)стиру Папраћи Василија Буниевацъ или Станковића, родомъ изъ Папраће. Поучи времена или године 1880. Наставникъ бистъ кајудиер Паисия Филиповића. Подписа учитељ Василија Буниевацъ или Станковића.

И поучи се јрватски кодъ господина капетана Романића. Vasilija Stanković pisa irlatski.

Запис на Апостолу (Беч 1795) у манастиру Папраћи.

346. — Чудо велико када се покраде црква Ловница, 1880. Тада би велика кавга међу повсима и кметовима.

Из књиге са белешкама попа Јосифа Савића. Приватна својина г. Саве Савића, свештеника.

1880

347. — Служебник свијашченојереја Боже Лугоњића. Иза њег оставше његову синовици свијашченојереју Стојку. Од јереја Стојка оставше његовијем двојици синова: свијашченојереју Стеви и свијашченојереју Мики, а од њија оставше сина попа Стеве Ђорђе.

Запис на Служебнику (Москва 1794) у Јеланској, у приватном поседу.

1881

348. — Пентикостар милошевачке цркве. Набави га црквени одбор преко Петра Гајића, учитеља у Бос. Шамцу, 16/5 1881 године.

Доџије двапут, оловком и мастилом: Ову књигу приложи Игњо и Илија Давидовић. У Милошевцу, 31 маја 1881.

Записи на Пентикостару (Беч 1855) у цркви у Милошевцу.

349. — Овај Службеник донешен је из Милошевца од попа Марка, 1875 год., и наша га је црква присвоила зато што је исти поп Марко служио од ове цркве парокију 1876, 77, 78, 79 год.), а никаквога право нас има нито (= није имао на то), особито што је венчаво безане (= безаконе?) ствари и узимо по № (= дукат) од једног. Зато је одбор црквени решио да то остане за ту исту цел, и нема га право нитко однети одовдене. У Дубици, 1881, 6/7. Одбор црквени 1881 год(не) ка[да?] је биро.

Запис на Службенику (Будим 1799) у цркви у Д. Дубици.

350. — Триодон милошевачке цркве. Набавише га одборници цркве преко Петра Гајића, учитеља у Б. Шамцу, 16/5 (1)881. Приложи Гаро Лукић у Милошевцу 1 септембра 1881.

351. — Триодион овај приложи светом храму Гајо Лукић, земљоделац у Милошевцу. Написао је ово горе неколико речи Јоца, тј. Јован П. Драгић, учитељ.

Записи на Триоду (Беч 1855) у цркви у Милошевцу.

352. — Аз раб Божи грешни учитељ Лазар Милојевић из Сарајева. Знано буди: бих учитељ у селу Мачковцу, од 17 августа 1880 па до 1881, 17 августа, и намучи се. И овде ожени се проклетом Митром из Челића и побјеже у Турке, проклета она била! Сваког брата Србина молим да се он чува од проклети жена. Лазар Милојевић, учитељ, 10/12 1880 година.

Запис у Празничном минеју (Москва, из доба неке царице) у цркви на Мачковцу.

1882

353. — Ова света црква осветита од господина митрополита Савве Косановића из Сарајева, и родом из Херцеговине, у Лужанима 31 августа 1882. Илја Инђића, сингель и парок.

Запис на Службенику (Москва 1862) у цркви у Лужанима. Служебник је даровао 1885 год. Симо Самарџић из Бос. Брода.

1) Тих година био је дубички парох поп Симо у Србији.

1883

354. — Ову књигу Празничку минају приложи Милоје Вуковић и то у цркву црквинску, 14 априла 1883 годи(не).

Запис на Празничком мињеју (Москва 1862) у цркви у Бос. Шамну.

355. Би велико вријеме или град, 1883 године, које је падало од 3 литре и све је побило у коријен, 30 маја, и тако даље уторар (уторак?) пред Тројце.

Запис у Цветном триоду (Москва 1860) у цркви у Мачковцу.

1884

356. — Ову божествену книгу Пролог одкупи частни хришћанин Анто Лучић из села Ченгића своме сину и свему роду своме. 6 јануара 1884, у Тавни, Анто Лучић.

Запис на Минају за десембар (Москва 1875) у манастиру Тамни.

357. — Ову божествену книгу одкупи частни хришћанин Тома Калојић из Пилице, за спомен себи ї роду свом. 6 јануара 1884, у Тавни.

Запис на Минају за мај (Москва 1875) у манастиру Тамни.

358. — Ову божествену книгу Пролог одкупи Симо Ристић из Коневца за спомен себи ї роду свому. 6 јануара 1884, у Тавни.

Запис на Минају за новембар (Москва 1875) у манастиру Тамни.

359. — Ову божествену книгу Пролог одкупи частни кршћан[ин] Евто Крсмановић из Бљешевца за спомен себи и роду свом. 6 јануара 1884 лђта, у Тавни.

Запис на Минају за мај (Москва 1875) у манастиру Тамни.

360. — 1881 год(и)н(е) престави се пресвите[а] Ђука, попадиа попа Стев[ана], годи[не] 1884, у Чистъ понеделакъ.

Запис на Општем минају (Москва 1797) у цркви у Појезној.

361. — Ову божествену книгу одкупи по-божни кришћанин Pero Гајић из Поребрица за здрављ и спомен себи ї роду своме, 27 мај 1884 лђта, у Тавни.

Запис на Минају за јули (Москва 1875) у манастиру Тамни.

362. — Сеја книга Минаја обшча Стеве и Михајла Стојковића, свештеника у Јеланској. Обнови је Јеврем у Чечави, 10 јулија 1884.

Запис на Општем минају (Москва 1797) у цркви у Појезној.

363. — Сеј дискос приложи задужбини србски краљева, манастиру Тавни, храму свете

Троице, Pero Уљаревић, трговац из Брчког, 15 августа 1884.

Натпис на дискосу у цркви манастира Тамне.

364. — Ja, многогрешни митрополит дабробосански и ексарх све Далмације, дођох каноничном посјетом у свету обитељ манастира Озрен, храм с(в)јаго отца Николаја. 17 августа 1884. АЕМ. дабробосански Савва Косановић.

Запис у Еванђељу (Беч 1857) у манастиру Озрену.

365. — Петар Стефановић, капелан у Уљми, (у Банату), поклана овај Псалтир тешањској цркви у Босни. Уљма, 30 октобра 1884.

Запис на Страсним еванђелима (Москва 1854) у цркви у Тешњу.

1885

366. — На једном Псалтиру (Будим 1838) запис да га је цркви у Лужанима даровао Симо Самарџић из Бруда, посредством Илије Инђића.

1886

367. — Поклон од Стефана Нешковића, родом Темишварац — 19 10 1886 — за св. монастир Озрен. При игуману Тимотии Витановићу.

Запис на икони Вознесења (рад Саве Петровића из 1847 г.) у манастиру Озрену.

368. — Илија П. Инђића, синђел, Босна Бродъ, фербуара 1886 год. Родно мјесто моје мило село Милошевацъ, котар Градачацъ. Родио се 15 јули 1832.

Запис на Служебнику (Београд 1838) у цркви у Добоју.

1887

369. — Сия книга Требник иеромонаха Теодосија Бабића из села рођен у Фатници г. 1832, месеца 15 иуна, а крштен истога иуна 28. Воспремник ере Тривко Гајинић из села Меке Груде, бивши парох у ..... реченоме Бабићу Илија, а пошто ие рукоположен Теодосије. Г. 1870 за ђакона, марта 8, а за свештеника 9 марта, иеремонах Теодосије Бабић у Мостару од високопреосвештеног митрополита Прокопија, владике ерцеговачкога у Мостару.

370. — Рођен г. 1832 иуна ден 15 а крш(тен) 28 иуна. Учио у манастиру Добривеу, а рукоположен у Косијереву г. 1870 8 марта за ђакона, а 9 за свештеника у Мостару од високопреосвештеног митрополита херцеговач-

кога Прокопија и дошао у манастир Косијево исте године 1870 и ту ослуживо божију службу, док се забунило, године 1874. Иако појоک у усташе године 1875. Исте године забуни се и Турци запалише манастир, г. 1875. А иако, иако исти све бик у војну, док се умири. Онда дојок на Цетине, пошто се умири. Прими ме почивши митрополит Иларион Рогановић, по наредби неговога величанства Кназа Ј Николе Петровића. Бог [г]а живио! Служик на Цетине у манастиру код светог Петра на Цетине до године 18... Отален сам по старијем власти кр[е]нуо. Г. 1880,¹⁾ пошао са Цетином по наредби истога в(еличанства) К(наза) Н(иколе) П(етровића). Године 1880 у Косијево и стајак у Косијеву ко[д] светог Арсенија и служик у исто Косијево до године 1887. Августа 26 пређок у Билећу, а из Билеће у Босну.

Записи у Требнику (Москва 1877) у манастиру Папраћи.

371. — Ову књигу Турци су заплаћали о буни 1875. Ја сам је некако измако од Турака, и била је код мене забачена. Данас сам је изнашао и прилажем је цркви лијешћанској храма Сошествија св. Духа. Дервента, 3. децембра 1887. Ристо Р. Танасић.

Запис на Ирмологији (Москва 1854) у цркви у Лижешћу.

1888

372. — Да се знаде: био сам у селу Мачковцу учитељ за годину (18)81/2. Подписа Лазар Милојевић, учитељ из Сарајева, родом из Сарајева. Ристо Митраовић, Лазар Милетић.

Запис у Ирмологији (Београд 1837) у цркви у Мачковцу.

око 1888

373. — Знано буди: овде сам био учитељ без плате. Зато светујем свакога да се узме у памет. Лазар Милојевић, учитељ.

Запис у Празничном минеју (Москва, из доба неке руске царице) у цркви на Мачковцу.

1890

374. — Јован Ристић, свештеник, године 1890, која се година признаје да је добар род дала у свему без дервеног рода. Исте године гусијеница појела је све на дрвешћу: и лист и род. 20/7 1890.

Запис на једној књизи (Служебник?) из доба Франца I у цркви у Д. Дубици.

¹⁾ Првобитно писало: 1880, па исправљено на: 1881. Остављам 1880, јер следећа година није исправљана.

1891

375. — Ја грешни и недостојни јеромонах Платон Радовановић дођох у м(анастир) Папраћу по наредби високе духовне власти и високе Земаљске владе као администратор истог манастира и додијељене му парохије, у м. Папраћу. 22 јануара 1891.

Запис у књизи Молебна пјенија (Београд 1838) у ман. Папраћи.

376. — Ово је книга јест Требник Јована Јотановића. Купи је од Митре попа Симе за 1 фор. [ш]еина, 14 новембра године 1891. Јотановић.

Запис на руском Требнику (из доба царице Катарине) у цркви у Чечави.

1891. 1892.

377. — 1891 и 1892 била је велика трбобоља у народу, од чега је много и помрло народа. Највећи би лијек сирће добро, борота, типса, нишадор и чивит, и то пијући, и б(ијели) лук.

Запис руком свештеника Јована Ристића на једној књизи (Служебник? из доба Франца I) у цркви у Д. Дубици.

1892

378. — Дође архимандрит Кирил Ачић у манастир Папраћу, на дан 8 септембра 1892.

Запис на Минеју за септембар (Москва 1846) у манастиру Папраћи.

1893

379. — Дошо сам у манастир Папраћу из манастира Моштанице у Босанској Крајни у котару Босанске Костајнице, 23 августа 1892. Манастир Папраћу нашо сам у највећем нереду без пода и без ичега: ни марве ни земље своје, те сам у години 1893 цркву подподио, 5 кућа кмета за цркву купио, виноград у Великој Њеви засадио. А сваком брату настојатељу истог манастира препоручујем и молим га да би по своју дужност прама овој светињи чинио за побољшање и напредак исте цркве. У манастиру Папраћи, 25 марта 1893. Архимандрит Кирил Ачић.

Запис у Типику (Москва 1844) у манастиру Папраћи.

380. — Дошељ из Дервента 20. децембра 1893 у Озрењу. Родом из села Милошевца, котар Градачац, Илија П. Инић, синђељ, управитељ и парок.

Запис у Служебнику (русском, 1758) у манастиру Озрењу.

1896

381. — Знати се: книга **Минаја** празнићка. Купи је Петар, синъ Стојана Пантели, за своје здравље и пре[д]а душа свога рода. **Иминъ!** Он купи и приложи 8 ћелију за вѣхни поменъ. **Аминъ!** **Мѣсца марта** 22, 1896.

Запис на Празничном мињеју (Москва 1862) у цркви у Осињи.

382. — Сеи Требник бје јереј[а] Јоана Апостоловића, пароха рачанског. Престави сја 5 декембра 1896, у 54 години.

Запис на Требнику (Беч 1795) у цркви у Бијелој.

383. — Сия книга Децембр у цркве тузланске. На 1896 поклони Обћина тузланска, поклони новој црквѣ пожарничкој у Пожарницу.

Запис на Мињеју за децембар (Москва 1793) у цркви у Пожарници.

1897

384. — Дошао сам у ову св. обитељ за управитеља 15 јануара 1894 год. у 25 год. свештеничке службе у вароши Брчком а у 47 год. старости. Тавна, Манастир Св. Троице, 1/1 1897 год. Константин Јовичић, архимандрит.

Запис на Мињеју за јануар (Москва 1875) у манастиру Тамни.

385. — 1897 сасвим рђаво родила у свему.

Запис руком попа Јована Ристића на једној књизи (Службеник? из доба цара Франца I) у цркви у Д. Дубици.

1898

386. — Од Стеве Апостоловића, писара код др. Поповића, адвоката у Руми, као својину свога покојног оца јереја Јоване, пароха рачанског, и пред смрт сибачког пароха, овај „Требник“ поклони мужу своје родице Даринке, јереју Димитрију М. Кудретеновићу, адм. парох. у Бијелој, дне 11 маја 1898 год.

Запис на Требнику (Беч 1795) у цркви у Бијелој.

1904

387. — Бугарски Псалтир Петра Лазаревића, свештеника зворничког од 1881 год., загонског 1896, козлучког 1901 па даље. Подиго цркву у Загонима 1900, у Козлуку 1904.

Запис на бугарском Псалтиру (Цариград 1860) у цркви у Козлуку.

1908

388. — Ову св(ету) и божествену книгу прилажем светој цркви мојој у Козлучкој у

спомен мојих непријатеља и тужитеља. Колико им крив био, толико ми Бог помагао, а тако исто и њима и њиховим најмилијим, те ме осуждаше на правди Бога. Бог им судио, вратио и платио по заслуги њиховој. 13 маја 1908. Петар Лазаревић, свештеник, пресједник црквене општине.

Свак зна да сам поквалу заслужио, а Глигор мишљаше неће умиријети. Наплати му се моја патња.

Запис у једној малој руској књизи (Требник?) у цркви у Козлуку. Односи се на једну незаслужену казну поса Петра, ког су Аустријанци обесили 1914: тужакали неки попа због градње цркве. У то време, и један селјак се женио по четврти пут. Послата молба Патријаршији у Цариград да му се одобри склапање брака по четврти пут, али је молба одбијена. Сељаци отворили телеграм у ком је стојало „не дозвољава се“ и избрисали оно „не“. Поп то пошаље владици. А владика оптужи попа Петра да је он брисао. Поп Петар буде кажњен са шест недеља епитимије. Доцније је прави кривац признао дело.

1908

389. — Јоаникије Петковић, јером(онах), дође у св. ман(астир) Озрен 24/11 08 из ман. Житомислића (Херцеговине).

Запис на Триоду (Москва 1835) у манастиру Озрену.

1915

390. — Јеромонах у Тавни св. Троице, Подриње, 1915 год. дошао из Озрена. Антим.

Запис на Службенику (русском, из доба царице Јелисавете Петровне) у манастиру Озрену.

391. — † Филип Вишњић, слепи гуслар, родом из овдашњег села Трнове, песмом дизаше дух Србинов, опева Кађорђев устанак и борбе Срба с Турцима за крст часни и слободу златну.

Константин Јовичић, архимандрит, добро управља овим манастиром од 1894—1914 г. За идеју ослобођења на избегличком путу 1915 год. у Призрену остави своје кости.

Натпис на једној плочи (постављеној знатно доцније) на северном зиду цркве манастира Тамне.

392. — Добровољци у светском рату 1914—1918 изгинуше:

Јењо Филиповић из Пилице,
Коста Илић из Бјелошевца,
Млађен Јовановић из Трнове,
Васо Петровић из Бањице,

Петар Радовановић из Крђине,
Живан Докнић из Ченгића,
Станко Манојловић из Локања.

Заточеници у Араду преминуше године 1915:
Гавро Гаврић из Главичица,
Михаило Марић из Трнове,
Стево Петровић из Кацевца,
Илија Перић из Пилице,
Јефто Старчевић из Ченгића.

Свима слава и вечан спомен!

Натпис на плочи на северном зиду цркве
манастира Тамне.

393. — Би велико вријеме 1929 год. на
треће Троице уторак. Исто је падало као и
прије 46 год., као што је горе описано.

Запис иза сличног записа од 1883 год. у
Цветном триоду (Москва 1860) у цркви на
Мачковцу. — В. број 355.

394. — Од освештања цркве, које је било
1 октобра (Покров св. Богородице) 1882 г.,
посетили су ову цркву епископи:

I. 1891 г. митрополит зворн.-тузлански г. Дио-
нисије Илијевић, кад је црква прекривана
бакром.

II. 1894 г. митрополит зворн.-тузлански г. Ни-
колај Мандић, кад је проводио организацију
парохија.

III. 1903 г., маја 18, свратио се је митроп.
зорн.-тузлански г. Григорије Живковић, вра-
ћајући се из Милошевца, ће је у одбрани
православља од језуита проповједо.

IV. 1929 г., 8 септембра, каноничку визита-
цију обавио је г. Нектарије Круљ, епископ
зорничко-тузлански. Нека се зна! Поп Ђоко.

Записи на једном Служебнику (Москва 1854)
у цркви у Обудовцу. (Поп Ђоко Јовановић је
умро 1935).

1933

395. — Ја Василија Ерлетић, син Симин,
ступијо сам за пјевницу као појац дне 8 сеп-
тембра по старом календару 1930 године, у
Црквии. Потписо се својом руком дне 1 ја-
нуара 1933 год.

Запис на Осмогласнику (Цариград 1893) у
цркви у Црквии, код Бос. Шамца.